

Ο Άγιος Νεκτάριος

ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ

"Έυδοση του Λυλλόγου Σερβαίων Αρκαδίας"

Αγ. Μάρκου 16, 5ος όροφος, 10560 Αθήνα • Τηλ.: 210 3229904 • syndesmosserveon@yahoo.gr

Έτ. 38ο • Αρ. φ. 198 • Ιανουάριος-Μάρτιος 2015 • ιστοσελίδα: servou.gr • email: syndesmos@servou.gr

Ο Ι.Ν. Αγίων Κωνσταντίνου και
Ελένης στους Αράπηδες

Και το παραβάν παραμένει άδειο...

Το απερχόμενο Δ.Σ. του Συνδέσμου είχε ενημερώσει έγκαιρα τους πατριώτες με ανοικτή επιστολή του στα δύο τελευταία φύλλα της εφημερίδας «Αρτοζήνος» (No 196 & 197) ότι δεν προτίθεται να ανανεώσει τη θητεία του. Για το λόγο αυτό, είχε απευθύνει έκκληση για να ευαισθη-

τοποιηθούν όλα τα μέλη του και να θέσουν τις υποψηφιότητές τους, ώστε να συμμετάσχουν στο νέο Δ.Σ. και ο Σύνδεσμος να συνεχίσει το πλούσιο πολιτιστικό, και όχι μόνο, έργο του. Αντ' αυτού, οι υποψηφιότητες που δηλώθηκαν στην εφορευτική επιτροπή ήταν μόλις **μία (1)** με αποτέλεσμα να αναβληθούν δις οι προβλεπόμενες από το καταστατικό εκλογές. Ο Σύνδεσμος παραμένει ακέφαλος από τον Απρίλιο, ίσως σε μια από τις κρίσιμότερες περιόδους της ιστορίας του. Κρίσιμη γιατί θα πρέπει να θυμόμαστε πως έχει ως βασική του αποστολή τη συνοχή των πατριωτών και είναι ο Σύνδεσμος που μας κάνει να αισθανόμαστε ότι συναποτελούμε μια ενιαία κοινωνική οντότητα, από την οποία ο καθένας μας αντλεί την εξατομίκευση και την ταυτότητά του.

Γιατί όμως τέτοια άρνηση από τους πατριώτες να αναλάβουν συλλογικά το τιμόνι του Συνδέσμου. Ποια είναι τα βαθύτερα αίτια της μίας μόνο υποψηφιότητας; Γιατί οι νέοι του χωριού μας αποστρέφονται τη συλλογική παράδοση μας; Κάποιοι μίλησαν για την οικονομική κρίση, την αβεβαιότητα της καθημερινότητας με όλο αυτό το ρευστό πολιτικό-οικονομικό σκηνικό που σε γεμίζει με ακόμη περισσότερη ανασφάλεια για το μέλλον. Άλλοι το αποδίδουν στον καθημερινό και αδυσώπητο αγώνα των νέων του χωριού μας, όπως αντίστοιχα όλων των υπολοίπων νέων της χώρας, είτε για να διασφαλίσουν τη θέση εργασίας που κατέχουν, είτε στην αγωνιώδη προσπάθειά τους να εισέλθουν στη σχεδόν ανύπαρκτη και σίγουρα δύσκολη αγορά εργασίας, η οποία χαρακτηρίζεται από τα πενήγρια, στις περισσότερες περιπτώσεις, εισοδήματα που τους αποφέρουν.

Κανείς και σίγουρα όχι ο γράφων θα προσπαθήσει να μειώσει τους ανωτέρω λόγους. Αυτό όμως που θα προσπαθήσουμε να προσεγγίσουμε είναι κάτι βαθύτερο. Ακόμα και αν ένας Σύλλογος περιοριζόταν μόνο στην οργάνωση του πανηγυριού ή των πανηγυριών του Αυγούστου στο χωριό του, ο ρόλος του πάλι θα συνέχιζε να είναι σημαντικός. Γιατί το πανηγύρι του χωριού (αρχ. αγείρω, αγορά, πανηγύρεις) δεν αποτελεί μόνο θρησκευτικό συναίσθημα, κέφι και διασκέδαση, φαγητό και ποτό. Πρωτίστως αποτελεί αντάμωμα, αποτελεί την ανάγκη και τη δυνατότητα που έχουν οι συγχωριανοί, από κάθε γωνιά της υφελίου, να ξαναμιξούν στο χωριό τους, να κρατήσουν ζωντανές τις μνήμες, την επαφή και τους δεσμούς, τη συνοχή και τη συνέχεια, τις ρίζες, να γνωριστούν τα νέα μέλη. Στο πανηγύρι περιμένει το χωριό να ξαναδεί τα παιδιά του, το πανηγύρι είναι ο τόπος και ο χρόνος που λαχταρούν και προσμένουν τα διαβατικά και ταξιδιάρικα «πουλιά». Αυτό πάνω από όλα είναι και σημαίνει το πανηγύρι.

Πολιτιστικός Σύλλογος σημαίνει εθελοντισμός και συμμετοχή στα κοινά. Η στεία αντίδραση (και όχι αμφισβήτηση), ο απαξιωτικός λόγος, η καχυποψία και δυσπιστία απογοητεύουν πολλά μέλη των Συλλόγων και τα ωθούν στην απομάκρυνση. Σε μια περίοδο μάλιστα, όπου οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι καλούνται να αναδείξουν τη μέγιστη δυναμική και αποτελεσματικότητά τους, αντί να τους οδηγούμε στην απαξίωση, τη συρρίκνωση και τη διάλυσή τους, ως λειτουργήσουμε στην κατεύθυνση της ενδυνάμωσής τους.

«Φύλαγέ μου, Θεέ μου, τουλάχιστον όσα έχουν πεθάνει» λέει η Κική Δημουλά, η Ακαδημαϊκός μας και τολμώντας να παραφράσω ασεβώς τη μεγάλη μας ποιήτρια, λέω κι εγώ «Φύλαγέ μου, Θεέ μου, τουλάχιστον όσα δεν θα πεθάνουν ποτέ».

Πρόσκληση για Γ.Σ. και Αρχαιρεσίες Συνδέσμου

Το απερχόμενο Δ.Σ. και η εφορευτική επιτροπή που ορίστηκε στη Γ.Σ. του Συνδέσμου (01 Μαρτίου 2015) προγραμματίζουν τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου και στη συνέχεια, με τη σύμφωνη γνώμη του σώματος της Γενικής Συνέλευσης, αρχαιρεσίες την Κυριακή 16 Αυγούστου 2015, ώρα 11:00, στο Π/Κ του Συνδέσμου στον Σέρβου (αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία). Είναι προφανές πως η παρουσία όλων των πατριωτών είναι απαραίτητη και η συμμετοχή τους μέσω των τοποθετήσεων τους αλλά και της υποψηφιότητας τους κρίσιμη. Ας βάλουμε όλη πλάτη να κρατήσουμε το Σύλλογο μας ζωντανό!

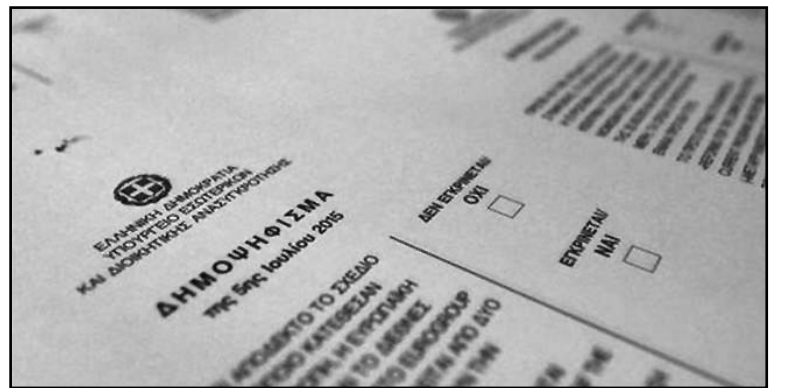
Επιτυχίες νέων Σερβαίων

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου απευθύνει παράκληση προς τους γονείς και συγγενείς των νέων μας, με καταγωγή από το χωριό, που πέτυχαν σε κάποια σχολή ή απέκτησαν πτυχίο ΑΕΙ – ΤΕΙ, ή μεταπτυχιακό – διδακτορικό τίτλο σπουδών, καθώς και για τα παιδιά που αρίστευσαν ή διακρίθηκαν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, να μας ενημερώσουν, είτε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (syndesmos@servou.gr).

Αποτέλεσμα δημοψηφίσματος στο χωριό Σέρβου

Ψήφισαν 111 και η κατανομή είναι :

66	Υπέρ του ΟΧΙ
43	Υπέρ του ΝΑΙ
1	Λευκό
1	Άκυρο

Νοσοκομείο «Σωτηρία»: Ρώσοι γιατροί κατά την επίσκεψή τους έμειναν άφωνοι με την κα Κωνσταντοπούλου

Πριν από λίγες ημέρες επισκέφτηκαν το νοσοκομείο Σωτηρία Ρωσοί γιατροί και επιστήμονες. Ήταν μια πρόσκληση που είχε γίνει μήνες πριν και στο νοσοκομείο τους περίμεναν με μεγάλη αγωνία. Κατά την διάρκεια της επιστημονικής ενημέρωσης είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν σε αρκετούς ασθενείς με καρκίνο, νευραλγίες τρίδυμου νεύρου και επώδυνα μυοσκελετικά σύνδρομα την μέθοδο της μεγάλης αυτομεταγωγής (εμπλουτισμός του αίματος με οξυγόνο-όζον). Αξίζει να σημειωθεί το γεγονός ότι μετά το πέρας της παρουσίασης των θεραπευτικών μεθόδων όλα τα ανωτέρα διευθυντικά ιατρικά στελέχη των μεγαλύτερων κρατικών νοσοκομείων της Ρωσίας εξέφρασαν τα συγχαρητήρια τους στην διευθύντρια κ.Κωνσταντοπούλου Γεωργία και την επιστημονική ομάδα που εργάζεται στο ιατρείο πόνου του συγκεκριμένου νοσοκομείου και αποτελεί πρότυπο κέντρο ανακουφιστικής φροντίδας και αναλγησίας στα πλαίσια του επιστημονικού προγράμματος ΠΑΡΗ.ΣΥ.Α. (Ελληνικής

Εταιρείας Παρηγορητικής και Συμπτωματικής Φροντίδας Καρκινοπαθών και μη Ασθενών). Οι Ρώσοι ιατροί διατύπωσαν με θαυμασμό για μία ακόμη φορά προς τιμή των Ελλήνων ιατρών ότι η επιστημονική ομάδα της κ. Κωνσταντοπούλου εφαρμόζει με μεγάλη επιτυχία ιατρικά πρωτοκόλλα τα οποία λαμβάνουν χώρα στην Ευρώπη μόνο στις πανεπιστημιακές κλινικές της Ιταλίας και στα ιατρεία πόνου των μεγάλων κρατικών νοσοκομείων της Ελλάδας.

Πηγή: www.magdasblog.gr

Πρόσκληση σε Λαϊκή Συνέλευση της Τ.Κ. Σέρβου

Ο Πρόεδρος της Τ.Κ. Σέρβου σας καλεί να συμμετάσχετε στην ετήσια Λαϊκή Συνέλευση του χωριού μας που θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 16 Αυγούστου 2015 και μετά της Γ.Σ. του Συνδέσμου στην Αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου του Συνδέσμου Σερβαίων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

20.2.2015 Απεβίωσε ο Δημήτριος Ι. Σχίζας, σε ηλικία 84 ετών

Απεβίωσε ο συγχωριανός μας **Δημήτριος Ι. Σχίζας** (Τσιέφτη) σε ηλικία 84 ετών και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 21 Φεβρουαρίου 2015 από τον Προφήτη Ηλία Μενιδίου Αττικής.

Ο **Μήτσος** όπως τον ξέραμε ήταν το 2ο από τα 7 παιδιά (**Χριστίνα, Μαρία, Θανάσης, Γεωργία, Ρίνα, Ηλίας**) του **Γιάννη Δ. Σχίζα** και της **Σταμάτας Ανδριοπούλου**.

Παντρεύτηκε την **Αθανασία Τσαντίλα** και απέκτησαν τη **Σταματίνα**, το **Γιάννη**, τη **Μαρία** και το **Σωτήρη**. Επαγγελματικά ασχολήθηκε με την οικοδομή. Πολύ καλός και αξιαγάπητος άνθρωπος, άριστος οικογενειάρχης, και όλοι οι συγχωριανοί θα τον θυμούνται για την αξιοπρέπειά του και καλοσύνη του.

Το **ΔΣ** του Συλλόγου εκφράζει τη συμπάθειά του στην οικογένειά του.

20.2.2015 Απεβίωσε ο Δημήτριος Ι. Σχίζας, σε ηλικία 84 ετών

Την 2α Μαΐου 2015 απεβίωσε η συγχωριανή μας **Βενετσάνα Ιωάν. Βέργου** σε ηλικία 90 ετών, στο Ηράκλειο της Κρήτης.

Η **Βενετσάνα** ήταν το 6ο από τα 7 παιδιά του **Νικολάου Ι. Τρουπή (Καλπακίδη) (Γιαννάκος, Βασίλης, Χρήστος, Αριστείδης, Θανάσης και Κώστα)**. Παντρεύτηκε το συγχωριανό μας **Γιάννη Αγγ. Βέργο** (του Αγγελάκου) και απέκτησαν το Βαγγέλη που νέος έφυγε από τη ζωή, και τη Νίκη (Αρχειολόγο).

Η **Βενετσάνα** ήταν πολύ αξιαγάπητη και έξυπνη γυναίκα, και έχαιρε της εκτίμησης όλων των Σερβίων.

Εκφράζουμε τη συμπάθειά μας στην οικογένεια της εκλιπούσης.

4.5.2015 Απεβίωσε η Αθανασία

Π. Βέργου

Τη Δευτέρα 4 Μαΐου 2015 έφυγε από τη ζωή η συγχωριανή μας **Αθανασία Π. Βέργου**.

Η **Αθανασία** ήταν κόρη του **Σταύρου Γκούπη**, (αδελφία της ο **Γιώργος** και η **Κούλα**). Παντρεύτηκε το συγχωριανό μας **Παναγιώτη Μαρίνη Βέργο**, και απέκτησαν το **Μαρίνο** που πολύ νέος απεβίωσε, και το **Σταύρο**.

Η **Αθανασία** γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα, όμως η αγάπη της για το χωριό μας ήταν μεγάλη, και ήταν πάντοτε

παρούσα στα δρώμενα του Συλλόγου μας. Την διέκρινε η ευγένεια και καλοσύνη.

Εκφράζουμε τη συμπάθειά μας στην οικογένεια της εκλιπούσης

8.5.2015 Απεβίωσε η Σταυρούλα Φ. Δημοπούλου.

Την 8η Μαΐου 2015 έφυγε από τη ζωή η συγχωριανή μας **Σταυρούλα Φ. Δημοπούλου**.

Η **Σταυρούλα** ήταν το 4ο από τα 5 παιδιά του **Γεωργίου Γεωργακόπουλου (Γιώκα) (Κωνσταντής, Νίκος, Σοφία, Αγγέλω)** και της **Αικατερίνης Δημ. Σχίζα**. Παντρεύτηκε το συγχωριανό μας **Φώτη Ιωάν. Δημόπουλο (Σκορδή)** και απέκτησαν τη **Γιαννούλα**, την **Ελένη** και το **Νίκο**.

Η **Σταυρούλα** διακρινόταν σαν καλή σύζυγος και μάνα και έχαιρε του σεβασμού όλων μας.

Εκφράζουμε τη συμπάθειά μας στην οικογένεια της εκλιπούσης

8.5.2015 Απεβίωσε

η Γεωργία Ν. Σχίζα

Την 8η Μαΐου 2015 έφυγε από τη ζωή η **Γεωργία Νικ. Σχίζα**. (Το γένος Κουτρούμπα). Παντρεύτηκε το συγχωριανό μας **Νίκο Αθανασίου Σχίζα (Του Κακού)** και απέκτησαν το **Θανάση** και τη **Μαρία**.

Η **Γεωργία** σαν Σερβόνομη αγάπησε το χωριό μας και πήρε την αγάπη και το σεβασμό όλων μας.

Εκφράζουμε τη συμπάθειά μας στην οικογένεια της εκλιπούσης

15.5.2015 Απεβίωσε η Μαρία

Ν. Δάρα, σε ηλικία 95 ετών

Έφυγε από τη ζωή στις 15 Μαΐου η **Μαρία Νικ. Δάρα** πλήρης ημερών, και η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 16 Μαΐου 2015 από τον **Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου** του χωριού μας Σέρβου. Η καταγωγή της ήταν από το διπλανό χωριό **Τουθόα** (Τσίπολη), κόρη του **Κ. Σκούρου**.

Παντρεύτηκε το **Νίκο Δάρα** (Του Νταρόγιαννη), και απέκτησαν το **Γιάννη**, τον **Παναγιώτη**, τον **Κώστα** και το **Χρήστο** και 8 εγγόνια.

Η **Μαρία** ήταν μια ενάρετη, σεμνή, καλοκάγαθη γυναίκα, άξια σύζυγος και μητέρα. Επαγγελματικά ασχολήθηκε και με την τέχνη της μοδίστρας προσφέροντας τις υπηρεσίες της τα παλιά χρόνια στο χωριό.

Το **ΔΣ** του Συλλόγου εκφράζει την συμπάθειά του στην οικογένεια της εκλιπούσης.

Κραυγή απόγνωσης από κατοίκους της Γορτυνίας

Η κατάσταση που επικρατεί στα Κέντρα Υγείας με την έλλειψη προσωπικού, όπως οδηγών ασθενοφόρων, οι συνεχόμενες κλοπές και διαρρήξεις, αλλά και η απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στην ΕΟ Τρίπολης - Πύργου αναδεικνύονται σε επιστολή αναγνώστη την οποία έλαβε το ArcadiaPortal και έχει κοινοποιηθεί στον εισαγγελέα, τους Βουλευτές Αρκαδίας Βλάση Κωνσταντίνο, Ζαχαριά Κωνσταντίνο, Κωνσταντινόπουλο Οδυσσέα, το ΕΚΑΒ Αρκαδίας και τη Διεύθυνση Αστυνομίας Αρκαδίας.

Ο συντάκτης της επιστολής, ο οποίος υπογράφει ως «Ένας Γορτυνιος που πονά τον τόπο του», διατυπώνει τρεις ερωτήσεις που καταδεικνύουν τα καυτά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Γορτυνία και οι πολίτες της. Αναφέρεται στην έλλειψη ασθενοφόρων και οδηγών, αλλά και στα Κέντρα Υγείας που δεν λειτουργούν τα τελευταία τρία - τέσσερα χρόνια, στο κύμα διαρρήξεων που αντιμετωπίζουν τα χωριά της Γορτυνίας, αλλά και στην κακή συντήρηση της Εθνικής Οδού Τρίπολης - Πύργου.

Η επιστολή αναφέρει:

Προς Εισαγγελία Πρωτοδικών Τρίπολης
Βουλευτή Αρκαδίας κ. Βλάση Κωνσταντίνο
Βουλευτή Αρκαδίας κ. Ζαχαριά Κωνσταντίνο

Βουλευτή Αρκαδίας κ. Κωνσταντινόπουλο
Οδυσσέα

ΕΚΑΒ Αρκαδίας

Διεύθυνση Αστυνομίας Αρκαδίας

Αξιότιμοι κύριοι,

Ο λόγος που πήρα την απόφαση να γράψω αυτή την επιστολή είναι γιατί βαρέθηκα πια την παραμέληση της Γορτυνίας γενικά. Κάθε πέτυσι και καλύτερα που λένε και οι παλιοί μας. Για να μην αναπτύξω ένα κείμενο ξερό και σας κουράσω θα σας εκθέσω τα προβλήματα με ερωτήσεις.

1. Ποια είναι η κατάσταση με τα ασθενοφόρα; Πόσα υπάρχουν στα Κέντρα Υγείας; Πόσοι οδηγοί σε κάθε ένα; Σε τι βάρδιες διατίθενται; Έχουν ακουστεί τραγικά περιστατικά όπου το γιατρό τον πηγαίνουν με περιπολικό ή κάτοικοι του χωριού. Έναν ακρωτηριασμένο στο τροχαίο ποιος θα τον σώσει; Είμαστε αφημένοι στη μοίρα μας;

2. Μιας και αναφέραμε την αστυνομία,

συνέχεια στη σελ. 3

Αγαπητέ «ΑΠΤΟΖΗΝΕ»

Στο υπ' αριθ. 197 φύλλο σου (Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 2014), στη σελίδα 1 και, ως συνέχεια, στη σελίδα 3, φιλοξένησες «αναδημοσίευση» από το φ. 329/509 της εφημερίδας «ΓΟΡΤΥΝΙΑ» (μηνών Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου 2015) με τίτλο: Αποκαθιστά ιστορικές αλήθειες ο ιστοριοδίφης Ν. Γ. Παπαγεωργίου και με υπότιτλο: ΚΟΛΑΦΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Θ. ΒΕΡΕΜΗ!

Το ά μέρος εκείνης της «αναδημοσίευσης» περιελάμβανε δικό μου σχόλιο που είχε σταλεί προς δημοσίευση, αλλά δημοσιεύτηκε, δυστυχώς, παραποιημένο, αλλά προστέθηκαν σε αυτό, χωρίς καν να ερωτηθώ, κάποιες φράσεις που εγώ ουδέποτε χρησιμοποίησα, όπως π.χ. ΚΟΛΑΦΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Θ. ΒΕΡΕΜΗ κ.ά., και για τις οποίες εξέφρασα τις αντιρρήσεις μου στην εν λόγω εφημερίδα με ιδιαίτερη επιστολή και με την παράκληση να δημοσιευτεί στο επόμενο φύλλο της για αποκατάσταση της αλήθειας και άρση κάθε τυχόν παρεξήγησης.

Η εφημερίδα «ΓΟΡΤΥΝΙΑ», και είναι προς τιμήν της, την εδημοσίευσε ακεραία στο υπ' αριθ. 330/510 φύλλο της (μηνός Μαρτίου 2015) και αντίγραφο της σου στέλνω, με την παράκληση να την δημοσιεύσεις κι εσύ στο επόμενο φύλλο σου, για αποκατάσταση της αλήθειας και για λόγους δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία.

Γιάννης Νικολακόπουλος
Από την εφημερίδα «ΓΟΡΤΥΝΙΑ», φύλλο Μαρτίου 2015

Διευκρινίσεις
Ι. Η. Νικολακόπουλου

Αξιότιμη Κυρία Διευθύντρια

Στο προηγούμενο φύλλο της έγκριτης εφημερίδας σας «ΓΟΡΤΥΝΙΑ», (φ. 329/509, Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου 2015, στη σελίδα 2 και στη γνωστή στήλη για τον Θ. Κολοκοτρώνη), δημοσιεύσατε σχόλιό μου με τον τίτλο: Αποκαθιστά ιστορικές αλήθειες ο ιστοριοδίφης Νίκος Γ. Παπαγεωργίου και προσθέσατε σ' αυτό, χωρίς να με ρωτήσατε, **δύο φράσεις** που ουδέποτε εγώ χρησιμοποίησα.

Πρόκειται 1) για τη φράση: «ΚΟΛΑΦΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Θ. ΒΕΡΕΜΗ», που προσθέσατε ως υπότιτλο του κείμενό μου και 2) για τη φράση: «Το εκπληκτικό είναι ότι το βιβλίο - αφιέρωμα της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» με τίτλο: Ηγέτης Θεόδ. Κολοκοτρώνης, έγραψε ο καθηγητής της Πολιτικής Ιστορίας της Νεότερης Ελλάδας του Πανεπιστημίου Αθηνών Θάνος Βερέμης, με πρόλογο της γνωστής δημοσιογράφου - παρουσιάστριας Σίας Κοσιώνη».

Αξιότιμη Κυρία Διευθύντρια

Στο σχόλιο μου εκείνο ουδέποτε εγώ χρησιμοποίησα τη φράση ΚΟΛΑΦΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Θ. ΒΕΡΕΜΗ (φράση παντελώς ξένη και άσχετη με τη λογική και την αισθητική μου) αλλά ούτε και καν αναφέρθηκα σε ονοματολογία προσώπων, αφού, εξάλλου, και ο ίδιος ο κ. Ν. Γ. Παπαγεωργίου στο «**διορθωτικό**» σημείωμά του στην «Κ», πάνω στο οποίο στηρίχτηκε το δικό μου σχόλιο, δεν αναφέρει **ΠΟΥΘΕΝΑ** το όνομα του συντάκτη και της παρουσιάστριας του τεύχους - αφιερώματος στον Θ. Κολοκοτρώνη.

Κατόπιν των ανωτέρω, σας παρακαλώ, για λόγους δημοσιογραφικής δεοντολογίας, στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας σας και στην ίδια στήλη, να δημοσιεύσετε το παρόν σχόλιό μου για αποκατάσταση της αλήθειας και άρση κάθε τυχόν παρεξήγησης, αναλαμβάνοντας και την ευθύνη της «**αυθαιρέτης**» προσθήκης των **δύο** παραπάνω **υπογραμμισμένων** φράσεων, τις οποίες εγώ ουδέποτε χρησιμοποίησα στο κείμενό μου.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Γιάννης Νικολακόπουλος

ΣΗΜΕΙΩΣΗ «Γ»: 1) Όντως στην επιστολή του κ. Νικολακόπουλου, προσθέσατε το όνομα του συγγραφέα του βιβλίου - αφιερώματος της «Κ» για να είναι πιο σαφές σε ποιο αφιέρωμα αφορά, 2) Οι τίτλοι και οι υπότιτλοι ενυπόγραφων άρθρων ή επιστολών, καθορίζονται παγίως σ' όλες τις εφημερίδες από τον Δ/ντή ή Αρχισυντάκτη, 3) Η φράση «κόλαφος» για τον καθηγητή Θ. Βερέμη αναφέρεται στις αποστομωτικές παρατηρήσεις - διορθώσεις του κ. Παπαγεωργίου, που παρατίθενται μετά την επιστολή του κ. Νικολακόπουλου κι εκεί άλλωστε είχε γραφεί ο ίδιος υπότιτλος, 4) Θεωρούμε ότι ο κ. Βερέμης δεν έχει το απυρόβλητο επειδή είναι καθηγητής Πανεπιστημίου και 5) Βεβαίως αναλαμβάνουμε την ευθύνη των - κατά τον κ. Ι. Ν. - «αυθαιρέτων» προσθηκών, γιατί κατ' εμάς ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Αρτοζήνος

Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Σερβίων Αρκαδίας
«**Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**»
Αγίου Μάρκου 16, 5ος όροφος
Τ.Κ. 10560, Αθήνα Τηλ.: 210 3229904
Α.Φ.Μ.: 099547610
ΔΟΥ: Ε' ΑΘΗΝΩΝ

Υπεύθυνος Έκδοσης:

Θεόδωρος Ν. Σχίζας
Τηλ.: 2108228739, κιν.: 6932643535

Συντακτική Επιτροπή:

Θεόδωρος Σχίζας,
Κατερίνα Κωνσταντοπούλου
κιν. 6936713101,
Αθανάσιος Σχίζας κιν. 6972709659,
Μαρίνος Ρουσιάς κιν. 6972991137,
Νικόλαος Σχίζας κιν. 6946618091

Συνδρομή: 30 ΕΥΡΩ

Εξωτερικού: 50 δολ. Αμερ.
- 100 δολ. Αυστρ.

Τυπογραφείο - Ηλεκτρονική Σχεδίαση:

Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Γερανίου 7, Αθήνα
Τηλ. 210-5244-309

Ανακοίνωση της Δη.Κ.Ε. Γορτυνίας
Έναρξη λειτουργίας των Ιαματικών Πηγών Ηραίας
για την θερινή περίοδο 2015

Η Δημοτική Κοινωφελής Επιχείρηση Γορτυνίας (ΔΗΚΕΓ), που έχει την ευθύνη λειτουργίας του Υδροθεραπευτηρίου των Ιαματικών Πηγών Ηραίας, την Παρασκευή 5 Ιουνίου 2015, στις εγκαταστάσεις του, στην ομώνυμη Τοπική Κοινότητα του Δήμου Γορτυνίας, έκανε την έναρξη της περιόδου λειτουργίας 2015 των Λουτρών, με μια λιτή τελετή που περιλάμβανε αγιασμό, ομιλίες, παρουσίαση διαφημιστικού φυλλαδίου, κ.ά.

Το Υδροθεραπευτήριο των Ιαματικών Πηγών Ηραίας άνοιξε και θα προσφέρει κι εφέτος στους επισκέπτες:

ΘΕΡΑΠΕΙΑ, ΕΥΕΞΙΑ, ΧΑΛΑΡΩΣΗ, ΑΡΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

Διαθέτει 20 πολυτελείς καμπίνες με 20 μπανιέρες, εκ των οποίων 3 είναι για υδρομασάζ. Τα θειούχα νερά των πηγών είναι ενδεδειγμένα ιατρικά, με αποδεδειγμένες θεραπευτικές ιδιότητες για: αρθρίτιδες, αυχενικό σύνδρομο, γυναικολογικά, κυκλοφορικό και νευρικό σύστημα, οστεοπόρωση, ρευματισμούς, παθήσεις ήπατος και χολής.

Θα λειτουργεί καθημερινά 8.00 π.μ. έως 15.00 μ.μ.

Εφέτος με μειωμένο αντίτιμο!

Τρία (3) ευρώ για την απλή λούση και τέσσερα (4) ευρώ για το υδρομασάζ!

Προγραμματίστε τις καλοκαιρινές σας περιηγήσεις και συμπεριλάβετε τα Ιαματικά Λουτρά Ηραίας στο πρόγραμμά σας!

Για εκδρομές συλλόγων και εκδρομικών γκρουπ παρακαλούμε να ενημερώνετε το Υδροθεραπευτήριο και να κλείνετε ραντεβού.

Στο χωριό λειτουργούν όλο το χρόνο ξενοδοχείο δύο αστέρων, αρκετά ενοικιαζόμενα δωμάτια καλά οργανωμένα, καφενεία και ταβερνάκια.

Πλεονεκτήματα: ειδυλλιακό τοπίο, παρθένα φύση, ήρεμη ζωή, χαλάρωση, μύθος, ιστορία, φιλοξενία, τοπικές γεύσεις.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ (Δημητσάνα): τηλ. 2795360330

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ (Τρόπαια): τηλ. 2797022700

ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ ΛΟΥΤΡΩΝ ΗΡΑΙΑΣ: τηλ. 2797025000

Ιστοσελίδα: www.gortynia.gov.gr Ιστοσελίδα: www.discovergortynia.gr

E-mail: info@gortynia.gov.gr, koinof@gortynia.gov.gr

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΚΕΓ ΜΑΡΙΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΤΡΟΥΠΗ

Χρυσές Σελίδες της Ιστορίας μας

ΠΩΣ Η ΘΥΣΙΑ ΔΥΟ ΑΣΗΜΩΝ ΗΡΑΙΑΤΩΝ ΕΣΩΣΕ ΤΟΥΣ ΝΙΚΗΤΑΡΑ ΚΑΙ ΠΛΑΠΟΥΤΑ

Του Νίκου Γ. Παπαγεωργίου*

Σημείωση «Αρτοζήνου»: Τυχαία έπεσε στα χέρια μας μία από τις θαυμάσιες εκδόσεις του Συλλόγου Ακοβιτών, «ΑΚΟΒΙΤΙΚΑ ΝΕΑ». Εμείς διαβάσαμε την εν συνεχεία εργασία του ιστοριοδίφη κ. Ν.Γ. Παπαγεωργίου, η οποία εμπεριέχει ιστορικά στοιχεία που αφορούν και το χωριό μας, άγνωστα σε πολλούς και τα παρουσιάζουμε ως έχουν.

Συνηθίζεται, όταν αναφερόμαστε στην ιστορία του τόπου μας, να προβάλλουμε τους αγώνες και τις θυσίες των επωνύμων. Του Κολοκοτρώνη, του Πλαπούτα, του Νικηταρά, των Δημητσαντιών. Σήμερα θα γίνει μία εξαίρεση. Θα προβάλλουμε τη θυσία δύο άσημων φτωχών Ηραϊατών, (1) οι οποίοι με τη θυσία τους έσωσαν δυο γενναίους καπεταναίους, που απεδείχθησαν τόσο χρήσιμοι στην Επανάσταση του 1821. Έσωσαν τον στρατηγό Δημητράκη Πλαπούτα και τον Τουρκοφάγο Νικηταρά. Επ' ευκαιρία στη σύντομη σημερινή παρουσίαση θα αποκατασταθεί και μια ιστορική αλήθεια, η οποία δεινοπαθεί τα τελευταία 124 χρόνια.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ξεκίνησε το λάθος στις 16-9-1882 από τον εγγονό του Κολοκοτρώνη, Θεόδωρο Ι. Κολοκοτρώνη (Φαλέξ)(2), το αναπαρήγαγε ο ιστορικός Κανδηλώρος(3), ο Ακαδ. Σπύρος Μελάς(4) και όσοι έκτοτε γράφουν ιστορία το αναπαράγουν, είτε διότι δεν εξαντλούν την πρωτογενή βιβλιογραφία, είτε διότι αγνοούν το αρχείο Πλαπούτα(5), όσο και τα απομνημονεύματα του Δεληγιάννη(6), που εξεδόθησαν το 1957. Ενώ ο Κανδηλώρος και ο Μελάς έγραψαν ιστορία αρκετά χρόνια ενωρίτερα. Μόνο ο αείμνηστος φίλος Αγησίλαος Τσελλάης, διευθυντής βιβλιοθήκης Ανδριτσαινών εντόπισε την ανακρίβεια και ο καθηγητής Ν. Βέης κάτι οσφραίνεται και γράφει περί «συμφυρμού δύο αφηγήσεων»(7). Το μόνο κοινό σημείο που έχουν είναι, ότι και στα δύο πρωταγωνιστές και τραυματίες είναι ο Δημ. Πλαπούτας.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

Βρισκόμαστε στο καλοκαίρι του 1802, στον Παλούμπα. Ήταν 13 Αυγούστου. Ο Δημητράκης Πλαπούτας είχε αρραβωνιαστεί την Στεκούλα Κολοκοτρώνη, πρώτη εξαδέλφη του Θ. Κολοκοτρώνη. Είχαν συγκεντρωθεί οι συμπεθέροι. Οι Μεταξάιοι, οι(8) Σταματελαίοι, γονείς του Νικηταρά, οι Κολοκοτρωναίοι και οι μετέπειτα συμπεθέροι Νταραίοι από του Σέρβου(9). Εδώ πρέπει να τονιστεί, ότι ο Γενάρχης των Πλαπουταίων Κόλιας έτρεφε εκτίμηση προς το Γενάρχη των Νταραίων Γιαννάκη, διότι, εκτός του ότι είχαν την αυτή προέλευση – Αρβανίτες Ντρέδες, αλλά Χριστιανοί των Σουλταχωριών – ήταν και οι δύο φυγάδες από την Πατρίδα τους, την Τριφυλία. Εξάλλου ο Γιαννάκης(10) Ντάρας περιέθαλψε τον Πλαπούτα, που ήρθε 20 χρόνια αργότερα και «διήγε πλανήταβιον» στα χωριά μας κατά τον Κανδηλώρο(11).

Η ΣΤΕΚΟΥΛΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ-ΠΛΑΠΟΥΤΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ

Δύο συναισθήματα κυριαρχούσαν στους συγκεντρωμένους. Η βαρεία σκιά του Σουλτανικού φερμανιού που είχε έλθει για να «χαλαστούν» οι αμαρτολοί, και η χαρά ιδιαίτερα των γυναικών, ότι σε δυο μέρες θα γινόταν το πανηγύρι στη Ζάτουνα. Οι γυναίκες ύφαιναν και έπλεκαν, και οι άντρες γυάλιζαν τα άλογα και τα άρματα τους. Ήταν όμως σκυθρωποί. Πώς θα παρουσιάζονταν αρματομένοι μπροστά στην εξουσία, τον Τούρκο; Όλοι οι νέοι άνθρωποι ήθελαν να πάνε. Οι γυναίκες να «δειχτούν», και οι άνδρες να δώσουν στους Χριστιανούς θάρρος και να μουδιάσουν τους Τούρκους. Ο Θ. Κολοκοτρώνης, πάντα συνετός, - ήταν τότε 32 ετών - γι' αυτό τον έλεγε «Γέρο του Μοριά» από τα νιάτα του, δεν ήταν σύμφωνος. Έβλεπε αυτή την παλικαριά να είναι άσκοπη και επικίνδυνη. Πώς θα πάμε; Έλεγε αν άντρες κατηφέεις. Από το άλλο μέρος όμως ήταν οι γυναίκες. Ήταν ξ αρραβωνιασμένη με τον Δημητράκη Πλαπούτα η Στεκούλα, η πρώτη εξαδέλφη του Κολοκοτρώνη και αδελφή του Γεωργακλή και Κουντάνη. Ήταν η αντρογυναίκα Στεκούλα που είχε συλλάβει, αφοπλίσει και φονεύσει Τούρκο(12). Επί πλέον ήταν αρραβωνιασμένη(13) και συνηθιζόταν, όπως και οι νιοπατρες, να μη λείπουν από τα πανηγύρια. Έπρεπε να φορέσει και να την ιδούν με τα καινούργια της φορέματα. Όταν άκουσε «πως θα πάμε», απάντησε θυμωμένα: «Με τα πόδια τους να πάνε και αν δεν πάνε εκείνοι, θα ντυθώ άντρας και θα πάω εγώ, και όποιος θέλει ας με ακολουθήσει». Η πεισματάρια Στεκούλα μπροστά σε αυτό το αδιέξοδο «κούρδιζε» τον αδελφό του Κολοκοτρώνη Ζορμιά.

Κραυγή απόγνωσης από κατοίκους της Γορτυνίας

συνέχεια από τη σελ. 2

πόσοι αστυνομικοί υπηρετούν πραγματικά στη Γορτυνία; Όλοι ξέρουν ότι έχει τρία αστυνομικά τμήματα, αλλά κατά πόσο στελεχωμένα είναι; Όχι στα χαρτιά όπως τα παρουσιάζουν. Στην πραγματικότητα! Πόσες φορές βγαίνει περιπολικό και φτάνει σε δυσπρόσιτα χωριά; Πόσες και πόσες κλοπές έχουν γίνει ειδικά στην Ηραία επειδή δεν υπάρχει εμφανής αστυνόμευση; Πού έχουν πάει οι αστυνομικοί που λέγεται ότι υπάρχουν στα χαρτιά και για ποιους λόγους; Έχει εξεταστεί ποτέ με ποια κριτήρια φεύγουν; Και στο τέλος με τι μέσα αστυνόμευται ο δήμος μας; Κάποια περιπολικά με το ζόρι θα περνούσαν ΚΤΕΟ ή μόνο οι πολίτες έχουν την υποχρέωση να μην ρισκάρουν με τις ζωές των υπόλοιπων χρηστών;

3. Να αγγίξω το θέμα δρόμοι άραγε; Με τη διαβόητη «Εθνική» Οδό Τρίπολης-Πύργου; Το ξέρετε ότι αυτόν τον δρόμο προτείνουν τα συστήματα πλοήγησης GPS στους ξένους τουρίστες που πάνε στην Αρχαία Ολυμπία; Τι συμπέρασμα βγάζουν για τη χώρα μας; Και εντάξει λεφτά για να φτιάξουν

Είναι εκείνος που έκαψαν οι Τούρκοι με προδοσία την 1-2-1806 στον λιμό της Αιμυαλούς μεταξύ Δημητσάνας και Στεμνίτσας(14).

-«Γιάννη θα πάμε στο πανηγύρι;(15)

-Όπως θέλουν οι άλλοι της απάντησε.

-Μα είναι ντροπή ρε Γιάννη να μη πάμε. Τι θα ειπεί ο κόσμος ότι σκιαχτήκαμε;». Άλλο που δεν ήθελε ο Ζορμιάς.

-Ποιός είπε ότι σκιαζόμαστε. Θα πάμε.

Το βράδυ στο τραπέζι ήταν όλοι σκεπτικοί.

-Τι αποφάσισες Θεωδωράκη ρώτησαν τον Κολοκοτρώνη

-Τι να γίνει, θα πάμε να χαρείτε και σεις τώρα που είστε αρραβωνιασμένοι. Μπορεί να βρεθούμε με τους Τούρκους. Να είστε νοιασμένοι και να μη δώσετε αφορμή. Ας ετοιμάσουν ψητά, κρασί, ψωμιά, οι γυναίκες(16).

Ανήμερα της Παναγιάς στολισμένοι, καβάλα στ' άλογα τους, έφτασαν στη Ζάτουνα. Οι Τούρκοι, κατάπληκτοι για το θάρρος των ραγιάδων, χαϊρέτισαν ψυχρά. Εκκλησιάστηκαν, οι Έλληνες κοινώνησαν και άνοιξαν τα διακία.

ΑΙΜΑΤΗΡΗ ΣΥΜΠΛΟΚΗ

Έφαγαν, ήπιαν, πιάστηκαν στο χορό. Μπροστά η Στεκούλα, την κρατούσε ο Πλαπούτας. Πίσω ο Κολοκοτρώνης, ο Νικηταράς, οι άλλοι. Στο δεύτερο τραγούδι πιάνεται μπροστά ο αδελφός της Στεκούλας, ο Κουντάνης, και αρχίζει προσβλητικό για τους Τούρκους τραγούδι.

«Τό'χει ο Ζαχαριάς ζακόνι, άσπρα πόδια να σηκώνει να φιλεί της μπεσπούλες και τις Τουρκοπούλες ούλες»(17).

Ο υπαινιγμός για τους Τούρκους ήταν βαρύς και η προσβολή μεγάλη. Ένας αγάς δεν κρατήθηκε, πήγε παραπέρα και τράβηξε την μπιστόλα του. Έπαθε αφλογιστία, δεν είχε καλό «γκιζότι». «Απάνου τους, θα μας φάνε» φωνάζει ο Κόλιας Πλαπούτας, «στα σπαθιά» φωνάζει ο Κολοκοτρώνης. Αρχισε το μακελιό. Το πανηγύρι διαλύθηκε. Τα ψητά, τα ψωμιά, οι τσούρες ποδοπατήθηκαν και ποτίστηκαν με τα αίματα. Ο γιγαντώσιμος Παρασκευάς Πλαπούτας, ο νόθος γιος που είχε αποκτήσει ο Κόλιας με την ερωμένη, την ωραία Αρβανίτισσα-Λιάσα ορμά και όπως ένας Τούρκος στεκόταν αμήχανος, του παίρνει το κεφάλι, και το σώμα του στάθηκε για λίγο όρθιο πριν σωριαστεί. «Ποιος του πήρε αυτουνού το κεφάλι, το είχα εγώ καταρωμένο» λέει ο Νικηταράς.

«Ετούτο», του απαντά ο Πλαπούτας δείχνοντας το γιαταγάνι του. Τότε πρωτοφάνηκε η παλικαριά του Νικηταρά(18). Είκοσι χρόνια αργότερα στα Δερβενάκια άλλαξε τέσσερα σπαθιά σφάζοντας Τούρκους, και όταν προς στιγμή πήγε να δειλιάσει από τα ασπαιρόντα σώματα των Τούρκων, είπε στον εαυτό του τούτο το περίφημο, «Κουράγιο Νικήτα, Τούρκους σφάζεις»(19). Η Στεκούλα αναμαλλιασμένη πολέμουσε σαν Αμαζόνα μαζί με τους άντρες. Τρεις Έλληνες σκοτώθηκαν και δυο λαβώθηκαν, ο ένας ο Δ. Πλαπούτας. Όσοι Τούρκοι γλίτωσαν έφυγαν. Το ίδιο και οι Έλληνες πήγαν σε απόκριμες σπηλιές, πριν έλθουν οι πολλοί Τούρκοι για να εκδικηθούν. Μήνες γιαιτρεύσαν ο Πλαπούτας. Στο προσκέφαλο του η Στεκούλα. Ένωθε ένοχη γιατί, με το πείσμα και τη γυναικεία φιλαρέσκεια, ώθησε τους άντρες σε μακελιό. Και ενώ έληξε με τον τρόπο που έληξε το αματηρό αυτό επεισόδιο στη Ζάτουνα, ορισμένοι – όπως είπαμε – το παρουσιάζουν ως ένα άλλο, αιματηρό και αυτό, με πρωταγωνιστή τον Πλαπούτα, αλλά αυτή τη φορά στην Αλωνίσταινα.

ΤΟ ΑΛΛΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

Στα μέσα Ιουλίου του 1818 ο Βεζίρης της Τριπολιτσάς, κάλεσε στην έδρα του τους Βεκιλήδες Δεληγιάννη και Παπαλέξη. Τους συνόδευσαν ως φρουρά οι Παρασκευάς και Θανάσης Πλαπούτας, ο Μαστρογιώργης, ο Αποστόλης Κολοκοτρώνης, ο Θανάσης Κίντζιος, ο Νικηταράς, ο Πισιμίσης από το Βλόγγο, ο Αναγνώστης Δάρας από του Σέρβου και ο Βότσης από το Βελημάχι(20). Προ της Τριπολιτσάς οι επίσημοι προχώρησαν μόνο με τους υπηρέτες τους, και η φρουρά τους πήρε εντολή να γυρίσει στα Λαγκάδια, αλλά όχι από την Αλωνίσταινα που γινόταν το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής, διότι εκεί ήταν «φέουδο» του τρομερού Τούρκου Μουλά-Μέμου(21). Τα παλικάρια πλην του Κίντζιου που άκουσε το Δεληγιάννη, πέρασαν από το πανηγύρι. Οι Τούρκοι χόρευαν στο αλώνι των Δημητράκων και οι Έλληνες πήγαν στο σπίτι των Δημητράκων. Έφαγαν, ήπιαν.

Σώφρονες όμως και νουνεχείς δεν άφησαν τον Παρασκευά Πλαπούτα και τον Μαστρογιώργη να πιούν. Όταν βγήκαν στο αλώνι, ο Τούρκος τους πυροβόλησε χωρίς να σκοτώσει, αλλά αμέσως οι αμέθυστοι Έλληνες σκότωσαν δύο Τούρκους και λάβωσαν τον μουλά στο χέρι. Οι Έλληνες έφυγαν, αλλά ο Δημητράκοπουλος για να σώσει το χωριό πυροβόλησε και τραυμάτισε και στις δύο κνήμες τον Πλαπούτα(22). Τον τραυματία μετέφεραν στους ώμους τους εναλλάξ ο Παρασκευάς Πλαπούτας και ο Πισιμίσης στη Ζάτουνα. Ο κίνδυνος όμως για την Αλωνίσταινα και τους Βεκιλήδες που είχαν στα χέρια τους οι Τούρκοι, ήταν μεγάλος. 99 Έλληνες για κάθε Τούρκο έπρεπε να φονευθούν, σύμφωνα με τον Τουρκικό νόμο και 999 αν καγύταν τζαμί(24).

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΗΡΑΙΑΣ

Πενήντα χιλιάδες γρόσια δαπάνησε ο Δεληγιάννης, ποσό μεγάλο για την εποχή, για την εξαγορά της μη καταδίωξης των Κοτσαμπάσηδων. Αν τα γρόσια έκλεισαν τα στόματα των οικογενειών και αγάδων, έπρεπε να ικανοποιηθεί και η Τουρκική εξουσία. Προς τούτο ο Βεζύρης της Τριπολιτσάς έστειλε μελοούμασή του με πενήντα Τούρκους στην Ηραία, με ρητή εντολή να συλλάβει ή φονεύσει τους Πλαπούτα και Νικηταρά εντός τριάντα ημερών. Εάν αυτό δεν το κατόρθωνε, τότε θα έφερναν το δικό του κεφάλι. Οι Τούρκοι «αλώνισαν» την Λιοδώρα. Οι κάτοικοι όμως τον χωριών

συνέχεια στη σελ. 8

Ποίημα του Θανάση Σχίζα, από Αυστραλία

Με μεγάλη χαρά λάβαμε το παρακάτω ποίημα από τον πατριώτη μας Θανάση Σχίζα που ζει μόνιμα στην Αυστραλία και κρατά στη ψυχή του τη σπιθα του χωριού μας ζωντανή μέσα από τις αναμνήσεις του!

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ

Σε τούτη εδώ τη μακρινή τη χώρα που ο ήλιος βγαίνει άλλη ώρα νοσταλγικά τα μάτια κλείνω και απεριόριστα τη φαντασία αφήνω, να απλωθεί σε ωκεανούς και άγνωστα μέρη και στην πατρίδα να με φέρει, να δω τον Παρθενώνα που 'ναι καμάρι και να μυρίσω βέργια και θυμάρι.

Μεγάλη χάρη τότε θα ζητήσω χρόνια πολλά πίσω να αφήσω στα παιδικά μου χρόνια να γυρίσω. Στον τόπο που γεννήθηκα να τρέξω, και στου σχολείου μου την αυλή να παίξω να πάρω πλάκα και βιβλίο πάλι να κάτσω στο θρανίο.

Να πάω στη βρύση την τρανή που 'ναι σαν ξεφολάρι όπου οι γριούλες πάνε το πρωί και οι νέες με το φεγγάρι, να πιω νερό να δροσιτώ στον πλάτανο ν' αρδέξω, και στον κορμό του τον χοντρό τ' όνομα να χαράξω.

Να πάω στην πάνω εκκλησιά με τη Βοαχή καμπάνα όπως την πρώτη τη φορά, που πήγα με τη μάνα. Με ευλάβεια θάμαι στο στασίδι μα το μυαλό μου στο παχιόδι. Κι όταν τελειώσει η λειτουργία κι ο ψάλτης σβήσει τα κεριά πρώτος θα είμαι στην ουρά για κόλλυβα και προσφορά.

Να πάω εδώ, να πάω εκεί, λουλούδια να μαζέψω Κι η ευκαιρία σαν δοθεί σύκα να πάω να κλέψω. Και όταν θα έρθει πια το βράδυ και θα απλωθεί παντού σκοτάδι έξω απ' την πόρτα θα καθίσω τα αστέρια θέλω να μετρήσω.

Και κεί ο ύπνος θα με πάρει σαν θάχει βγει πια το φεγγάρι. Επιθυμία μου στερνή προτού να έρθει πια η αυγή κι ο ήλιος στην ώρα του θα βγει και ο κόκορας λαλήσει η κούρασμένη μου ψυχή τούτη τη ζωή να αφήσει.

× ήταν ραγισμένη

καινούργιο δεν υπάρχουν. Το να συντηρείται ο παλιός όμως είναι τόσο κακό; Σε πολλά σημεία στο Λαγκαδινό θυμίζει ζούγκλα από λακκούβες καλά κρατεί και για διαγράμμιση ούτε καν λόγος.

Αυτά τα λίγα ήθελα να ρωτήσω. Ελπίζω ο αξιότιμος κ. Εισαγγελέας σε περίπτωση που κρίνει ότι στα λεγόμενά μου υπάρχει κάποια παράβαση νόμου να πράξει τα δέοντα. Οι αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές του νομού μας να κάνουν τις σχετικές ερωτήσεις στους αρμόδιους Υπουργούς, καθώς δεν είναι σωστό να μας θυμούνται μόνο προεκλογικά. ΕΚΑΒ και Αστυνομία καλά θα κάνουν να στελεχώσουν τα Κέντρα Υγείας και την Αστυνομία, δεν είμαστε πολίτες β' κατηγορίας. Το σπουδαιότερο ρόλο τον αφήνω στα ΜΜΕ, τα οποία παρακαλώ να ενδιαφερθούν για το θέμα και να το παρακολουθήσουν στενά.

Ένας Γορτυνίος που πονά τον τόπο του
Πηγή: Arcadiaportal.gr

Χαρδαβέλες

Γράφει ο Βασίλης Σχίζας του Κων/ντή

Χαρδαβέλες λέγανε οι παλιοί Σερβαίοι τούς κάθε λογής μεταλλικούς χαλκάδες ή κρίκους. Χαλκάς και κρίκος κανονικά είναι το ίδιο πράγμα.

Χαρδαβέλα είναι στα αλβανικά ο χαλκάς και συγκεκριμένα αυτός που βάζανε στη μύτη του γουρουνιού. Η λέξη «χαλκάς», άλλοι λένε ότι είναι αραβική, άλλοι τη λένε τουρκική, ενώ ο καθηγητής Μπαμπινιώτης υποστηρίζει ότι είναι ελληνική και προέρχεται από τη λέξη χαλκός.

Οι Σερβαίοι λέγοντας κρίκους, συνήθως υπονοούσαν αυτούς που είναι λεπτοκαμωμένοι, με κάπως ακριβό επεξεργασμένο ή γαλβανισμένο μέταλλο, όπως τα δαχτυλίδια, τα μικρά σκουλαρίκια, τον κρίκο που συγκρατούσε τα κλειδιά, τα διάφορα κοσμήματα όπως τις καδένες, τα βραχιόλια, τα μεγάλα στρογγυλά σκουλαρίκια που κρεμάνε από τα αυτιά τους κάποιες ματαιόδοξες γυναίκες κ.ά.

Ειρωνικά «βραχιόλια» ή «βραχιολάκια» λένε σήμερα στην πιάτσα οι μάγκες και τις χειροπέδες που έχουν οι αστυνομικοί για να δένουν πιστάγκωνα τα χέρια των κρατουμένων ή των... φυλακωμένων που τους πηγαίνουν στα δικαστήρια και στις φυλακές!

Αντίθετα όταν λέγανε χαλκάδες, παρότι και αυτοί είναι κρίκοι, εννοούσαν τους πιο χοντροκομμένους που ήταν από σίδηρο, μπρούντζο, χαλκό, σκληρό αλουμίνιο κ.λπ.

Από γαλβανισμένο σίδηρο ή ασήμι είναι και το σκουλαρίκι που κρεμάνε στο ένα αυτί, νομίζω στο αριστερό, κάποιιο άνδρες...και δεν έχουν νόστα! Παρενθετικά βέβαια λέμε ότι τα διακοσμητικά σκουλαρίκια δεν έχουν καμιά σχέση με τα ενώτια που βάζουν οι τσοπαναράιοι στα αφτιά των γιδοπροβάτων, των γελαδιών και άλλων ζώων για επαγγελματικούς λόγους!

Με χαλκάδες έκαναν πολλές δουλειές. Τους χρησιμοποιούσαν στα ζυγάλετρα, στις καπιστριάνες των μουλαριών και σε πολλές οικιακές, γεωργικές, μαστορικές και άλλες δουλειές.

Χαλκάδες έβαζαν και στη μύτη των γουρουνιών για να μη σκάβουν τις αυλές. Τότε τα γουρουνία τριγύριζαν ελεύθερα, στα κατώγια των σπιτιών, στις αυλές, στους δρόμους, παντού. Καμιά φορά έμπαιναν και μέσα

στα σπίτια αν ήταν εύκολη η πρόσβαση σ' αυτά κι αν ήταν η πόρτα ανοιχτή!

Ο **Γιώκο-Ντάρας (1904- 1987** Γιώκος Ν.Δάρας) που ήταν πρόεδρος του Σέρβου κάμποσα χρόνια, (από το 1952 και μετά), κατά το ηλιοβασίλεμα βάρηγε την καμπάνα της κάτω εκκλησίας και με βροντώδη φωνή από τη Ράχη, «διέταζε» και προειδοποιούσε το χωριό, πρώτα της κάτω και μετά της πάνω γειτονιάς: «*Τα γουρουνία να παραλείψουν από τους δρόμους. Αύριο θα 'ρθούνε από τα Λαγκάδια οι χωροφυλάκοι και αν ιδούν γουρουνί στο δρόμο θα σας κάνουν μήνυση!*» Αυτά γινόσαντε στου Σέρβου πριν ανοίξουν Σταθμό οι χωροφυλάκοι το 1956.

Και στο χείλος της αρκούδας έβαζαν οι γύφτοι-αρκουδιάρηδες χαρδαβέλα για να καθυποτάξουν το ζωντανό και να το αναγκάζουν να...χορεύει ενώ εκείνοι βαρήςγανε το ντέφι. Μετά αντί για δίσκο, γύριζαν το ντέφι ανάποδα και μάζευαν φραγκοδιφραγκα από τους περιέργους που μαζεύονταν και απολάμβαναν το θέαμα!

Στο Γυμνάσιο Λαγκαδίων, όπως λένε κάποιιο παλιοί, πριν επτά-οχτώ δεκαετίες ήταν ένας καθηγητής που φοβέριζε τους μαθητές και πρώτα - πρώτα την μαθήτριά κόρη του, όταν δεν καταλάβαιναν κατά πως έλεγε το μάθημα, με τα εξής αντιπαιδαγωγικά λόγια: «*Αν μάθεις εσύ γράμματα εγώ θα κάτσω να μου περάσεις μια χαρδαβέλα από τη μύτη και να με γυρίζεις στα χωριά να μαζεύεις δεκάρες!* Άει ξουρίσου!». Δηλαδή και να ήθελε κάποιο χωριατόπαιδο να μάθει δυο αράδες γράμματα...του έκοβε τον αέρα! Μόνο οι «σπασίκες» μαθαίνανε γράμματα. Θεός σωτήριον!

Χαρδαβέλες που συνδέονται με την παράδοση του χωριού, ναι με την παράδοση(!), είναι και αυτές που εδώ και εκατόν τόσα χρόνια κρέμονται σε σίδηρα που είναι μπηγμένα στο τοίχο, στη φάτσα του Νταρέϊκου σπιτιού εκεί στην αγορά του χωριού. Το Νταρέϊκο σπίτι το χωρίζει μια σούδα, καμιά-τριανταριά Νίκου Θ. Τρουπή (Αλούπη). Αυτό το σπίτι το 'χτισε ο Μπορόγιαννης (Νουσόγιαννης) και το 'δωσε προίκα στην κόρη του όταν παντρεύτηκε έναν Δημητσανίτη που τον λέγανε Κανδυλώρο και ο οποίος ήταν τερζής, δηλαδή έραβε καπότες, ράσα, γιούρτες, γελέκα και άλλα χοντρά ρούχα.

Το μαγαζί, που ήταν στο ισόγειο του σπιτιού στο δρόμο, το μισό το είχε κάνει ραφτάδικο και το υπόλοιπο μπακάλικο. Μετά

από κάποια χρόνια ο Κανδυλώρος πούλησε το σπίτι στο **Χρήστο Ν. Δάρα (1899 - 1979)**, το

Πλάι στα πορτοπαράθυρα κρέμονται στον τοίχο τρεις - τέσσερες χαρδαβέλες στις οποίες

Οι χαρδαβέλες στο Νταρέϊκο σπίτι στην αγορά του Σέρβου, μέχρι το 1960 ήταν χρήσιμες. Τώρα είναι άχρηστες. Στέκουν ακούνητες και κουβαλιάνε μύμηδες 10ετιών, για τους παλιούς Σερβαίους!

δάσκαλο. Η φάτσα του σπιτιού είναι χτισμένη με καλοπελεκημένες πέτρες από Λαγκαδιούς μαστόρους - ξακουστούς πελεκάνους. Μπροστά είναι χτισμένο και ένα πεζούλι με όμοιες πελεκητές πέτρες, που κάθονταν όσοι μαζεύονταν εκεί στην αγορά.

έδεναν τα καπιστρόσκοινα από τα γαϊδουρομούλαρα οι στρατολάτες από τα χωριά «'κείθε κάτω», που πήγαιναν στου Σέρβου, το οποίο εκείνα τα χρόνια λογαριαζότανε κεφαλοχώρι!

Ένας γέροντας, που έχει φύγει ο συχωρεμένος, μολόγαγε

πως όταν ήταν μικρό παιδί, τα χρόνια πριν το 1920, έπαιζε με τις χαρδαβέλες που κρέμονταν στο τοίχο στο Νταρέϊκο σπιτίτης αγοράς, χτυπώντας τις πάνω κάτω με δύναμη στις πέτρες για να «κουδουνίζουν» τρίγκιρη-τρίγκιρη-τρίγκιρη... Έτσι ακριβώς έλεγε!

Το ίδιο κάνανε και τα ξυπόλητα, κλιμαντηριασμένα και κατσομαλλιάρικα παιδιά, στα χρόνια γύρω στο 1950, που για να τις φτάνουν ανέβαιναν στο πεζούλι. Λέμε για παιδιά που μόλις «σκαρίσανε» από τα φουστάνια της μάνας τους δηλαδή ηλικίας πεντέξι χρονών. Ήταν το φτωχό παιχνίδι τους με τις χαρδαβέλες της αγοράς!

Και για τον λόγο το αληθές ως επιτραπέι μια...παραινήση: Όταν κάνετε βόλτες πέρα - δώθε στην αγορά και περνάτε από το Νταρέϊκο σπίτι δίπλα από το ταβερνάκι του Νίκου («Αλούπη»), ρίχτε μια...κλεφτή ματιά να δείτε κάτω από τις χαρδαβέλες, οι πέτρες έχουν «αυλακιά» από το πολύ «δούλεμα» που τους κάνανε ολόκληρες 10ετίες τα παιδιά του χωριού! Αυτά όλα τελείωσαν, από τη 10ετία του 1960.

Σχέση ατομικού και συλλογικού

Πρόλογος: Παραθέτουμε απόσπασμα από το βιβλίο «ΓΕΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ» του Γεωργίου Καβαδία που διδαχτήκαμε στο Οικονομικό Τμήμα της Νομικής Σχολής Αθηνών την δεκαετία '70- '80. Απλά λόγια για τις κοινωνικές σχέσεις, αυτονότητες έννοιες και σκέψεις για πολλούς ίσως, κατανοητές με λίγο επεξεργασία παραπάνω για κάποιους άλλους.

Όπως και νάχει, είναι πολύ χρήσιμα για όλους μας.... Ας τα «φρεσκάρουμε»:

«Η συλλογική συνείδηση δεν είναι και δεν μπορεί να είναι μια μεταφυσική οντότητα που επιβάλλεται απ' έξω στις ατομικές συνειδήσεις. Αποτελεί μια ανθρώπινη πραγματικότητα, μια διάσταση της υπάρξεως, που πραγματοποιείται στα τριςβαθα του είναι και που όταν δημιουργηθεί και αφού δημιουργηθεί ασκεί καθοριστικό ρόλο στο είναι. Το είναι μετέχει στη συλλογική συνείδηση και η συλλογική συνείδηση στο είναι.

Με τον τρόπο αυτό δεν υπάρχει κενό ανάμεσα στο ατομικό και το συλλογικό, δεν υπάρχει διακοπή της συνέχειας, αλλά μια κίνηση συνεχής από το ατομικό προς το συλλογικό και αντίστροφα, μια σχέση δυναμική ανάμεσα σε δύο πόλους του είναι. Ανάλογα με τις διαφορετικές περιστάσεις και τις συγκεκριμένες συνθήκες, η ύπαρξη του συγκεκριμένου ανθρώπου εμπνέεται και καθορίζεται σε ποικίλους βαθμούς άλλοτε από το ατομικό, άλλοτε από το συλλογικό και άλλοτε από τους συνδυασμούς και των δύο στοιχείων.

Το ατομικό δημιουργεί και εμπλουτίζει το συλλογικό. Το συλλογικό μορφοποιεί και πληροί το ατομικό. Χωρίς το ατομικό δεν μπορεί να νοηθεί κοινωνική ζωή. Χωρίς το συλλογικό το ατομικό θα παρέμενε άμορφο και ανεξέλεγκτο.

Οι εμπειρικές έρευνες έδειξαν, ότι οι ψυχικές λειτουργίες δεν αναπτύσσονται αν ο άνθρωπος ζει απομονωμένος από τους ανθρώπους. Για να λειτουργήσει η λογική έχει ανάγκη από έννοιες και τις έννοιες τις προσφέρει στη συνείδηση η γλώσσα, κατασκευάσματος κοινωνικό. Η μνήμη, ανακατασκευή του παρελθόντος από την σκέψη, στηρίζεται σε κριτήρια, που προσφέρει η κοινωνική ζωή, όπως το ημερολόγιο, οι διάφοροι σταθμοί της ζωής, ιστορικά γεγονότα, αναμνήσεις άλλων που στηρίζουν τις δικές μας κοινές αναμνήσεις και αφορούν τη δράση της ομάδας όπου μετέχει το άτομο. Τα συναισθήματα εκφράζονται με την ένταση και την μορφή που προδιαγράφει η κοινωνία. Αναφέρουμε ως παράδειγμα τον περίφημο αυτοέλεγο των Άγγλων, ή, στο άλλο άκρο, τα Μανιάτικα μοιρολόγια. Ο άνθρωπος δεν είναι ποτέ μόνος. Όταν διαλογίζεται στο σπουδαστήριο ή στο ησυχαστήριο του, διαλέγεται με αφανείς συζητητές. Όταν κοιμάται, τα όνειρα του φέρνουν τη σφραγίδα της παρουσίας του άλλου, της κοινωνίας, σύμφωνα με τα συμπεράσματα της ψυχανάλυσης. Οι εργασίες ενός συνεδρίου ψυχια-

τρικής, οργανωμένο από την UNESCO το 1969 στο Παρίσι, όρισε επιγραμματικά ως εξής το φαινόμενο αυτό: «Η τροφή του εγκεφάλου» είπαν, «είναι η κοινωνική ζωή», χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει, ότι ο ατομικός εγκέφαλος και οι ατομικές ψυχικές λειτουργίες δεν υπάρχουν.

Το συλλογικό δεν αείρει το ατομικό, ούτε το ατομικό αείρει το συλλογικό. Μεταξύ τους υπάρχει διαλογική σχέση που πραγματοποιείται και ανεπίσσεται μέσα στο πλαίσιο της ανθρώπινης ύπαρξης.

Η σημασία της συλλογικής συνείδησης Τα άτομα, προικισμένα με ανοικτή συνείδηση, δεν «υφίστανται» τον κοινωνικό δεσμό, αλλά συμβάλλουν και συνεισφέρουν στη δημιουργία του, εφόσον και στο μέτρο που γίνεται, η επικοινωνία τους καταλήγει στην εμφάνιση της συλλογικής συνειδήσεως που λειτουργεί τελικά σαν συνδετικός κρίκος μεταξύ τους.

Η εμφάνιση της συλλογικής συνειδήσεως σημαίνει εμφάνιση της ομάδας. Η μία στηρίζει την άλλη και αντίστροφα. Κάθε μια αποτελεί τον δικαιολογητικό λόγο της υπάρξεως της άλλης με τρόπο ώστε να είναι αδύνατο να καθορίσουμε ποια από τις δύο αποτελεί το ιστορικό ή το λογικό πρότερο της άλλης.

Η συλλογική συνείδηση και επομένως η ομάδα σαν διαλεκτική σύνθεση υπερβαίνει τα μέλη που την αποτελούν. Αυτό το γνώρισμα αποτελεί την ιδιοτυπία της, και χαρακτηρίζεται σαν «συλλογικό» ή απλούστερα σαν «κοινωνικό».

Τα άτομα «μετέχουν» στη συλλογική συνείδηση, επομένως και στην ομάδα που είναι δημιουργήματα τους. Για το λόγο αυτό, σ' ένα δεύτερο στάδιο, δέχονται τις επιρροές της ομάδας. Έτσι εξηγείται το αίσθημα του «ανήκουν», το βίωμα του «εμείς», καθώς και η κοινωνική διάσταση της προσωπικότητας και των ψυχικών λειτουργιών ή της ανθρώπινης συμπεριφοράς γενικότερα.»

(Γεωργίου Καβαδία: ΓΕΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ)

Επίλογος: Πάντως, οι ανθρώπινες σχέσεις είναι δύσκολες, δύσκολος και ο συνδυασμός του είναι με την συλλογική συνείδηση, πολλές φορές ανύπαρκτη η συλλογική συνείδηση. Ας δώσουμε κάποια βαρύτητα και ας τα καλλιεργήσουμε λιγάκι παραπάνω, σε καλό της κοινωνίας μας θα αποβούν

11-10-2014

Μαρίνα Διαμαντοπούλου-Τρουπή

Γης & Θάλασσα
 παραδοσιακό παντοπωλείο
Ευάγγελος Περάκης
 Κων. Ωραιοπούλου 8, Ν. Ηράκλειο - τηλ.: 210 2753947

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΑΡΑΠΗΔΕΣ

Μία από τις πιο όμορφες γιορτές της άνοιξης, του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης (21-5-2015), γιορτάστηκε κι εφέτος στο ομώνυμο εκκλησάκι στους Αράπηδες.

Οι εικόνες του φετινού εορτασμού: Κατανυκτική Θεία Λειτουργία, αρτοκλασία, λιτός εορτασμός, λίγοι προσκυνητές, πολλοί εορτάζοντες και εορτάζουσες, οικογενειακή ατμόσφαιρα, χαμόγελα, ευχές, το αντάμωμα με συγγενείς και φίλους.....και η μικρή παραδοσιακή καμπάνα, πάντα εκεί, στον τεράστιο κορμό της αιωνόβιας βελανιδιάς!

Συνεστίαση, με την ευλογία του π. Γρηγορίου και με τοπικά εδέσματα, στο άνετο προαύλιο κάτω από τους ίσκιους, αραή συννεφιά και δροσερή ατμόσφαιρα. Ανοιξιάτικες μυρωδιές και θέα μέχρι το Ιόνιο Πέλαγος!

Χρόνια πολλά! Και του χρόνου!

25/5/2015

Μαρίνα Διαμαντοπούλου-Τρουπή

Ανάθεμα που δούλευε....

«Ανάθεμα που δούλευε
τούτα τα τρία Σαββάτα,
τις αποκρές, τις τυρινές
και των Αγιο-Θοδώρων»

- Μάνα, δεν πλέκεεις σήμερα. Πώς έτσι;

- Ανάθεμα που δούλευε τούτα τα τρία Σαββάτα, τις αποκρές τις τυρινές και των Αγιο-Θοδώρων ...

Αμ Ψυχασάββατο παιδί μου.

Τόνος ανάμεσασεπιτίμηση και πίκρα για την άγνοια και την παράβαση μου να κεντώ.

- Αργία δηλαδή;

- Σταυρό δεν έχει. Αλλά το είχαμε κακό ναμη φυλάμε τέτοιαν ημέρα. Σκάψιμο, αργαλειό, βελόνα, τ' αποφεύγαμε. Είχαν να λένε πως λαβώνονται οι ψυχές; ... Τα βρήκαμε έτσι, τα κρατήσαμε όσο αντέχαμε, και λογαριάζαμε να μείνουν. Μα σήμερα, περνάν όλα ψηλά! ...

Ιδιαίτερη - επισημαίνω - ευαισθησία. Τυχόν σχόλια της για παρόμοιαθέματα, είναι σε χρώμα ουδέτερο. Σα νάχει αποδεχτεί την αλλαγή μοιραία.

Μα εδώ θαρρείς προδόθηκε προσωπικά. Τέτοια έξαψη!

Ο πόνος του θανάτου εκτιμώ. Μορφή επικοινωνίας με τους νεκρούς. Ο φόβος ίσως ... Στοπ. Οι αναλύσεις για τους ειδικούς. Θυμήσου μόνο.

Και θυμάμαι ...

Δεν ήταν όνειρο κι αναμονή το Ψυχασάββατο,

να σου κρατούν ψυχή και μάτια τεντωμένα. Απρόσμενάεμπαινε στις αποκρήδες το σάλο.

«Χάρη Θεού στους πεθαμένους! Το κατά δύναμηκαλοπερνάμε οι ζωντανοί. Εκείνοι δε θέλουν το μεράδι τους τέτοιες μέρες; ...» Στηρίζει την εξήγησή της η γιαγιά, για τούτη την παράξενη γιορτή που ζουν παρέα ζωντανοί και πεθαμένοι! ...

Περίσσια η έγνοια της για τα χρειαζόμενα.

Μην τρέχουμε την ύστερη ώρα σαν καμπίτσες ...

Μπα, προς Θεού όχι για τη μάνα ο λόγος. Μα όσο να ειπείς η ορμήνεια χρειάζεται. Οι νεώτερες λίγο πολύ αφηράνε ...

Αμάν. Στα τριανταπέντε πια! Λες να μην έμαθε; Φουρκίζεται η μάνα.

Καλά. Καλά. Λογαριασμός της. Μόνο ας νοιαστεί. Εκείνη να, ... τσερότο!

... Σιτάρι. Πόσο λέει να ξεχωρίσουν; Έξη κανίστρες για τις λειτουργίες και από μία για φιλέματα εννιά.

Πες δέκα. Μισό υπολόγησε άβραστο, μας κάνει!... Βρέστε το οι γραμματισμένοι ντε!

Χοντρό και μαλακό να λιώνει. Δεν κάνει να κρατεί. Κι ούτε τα φτιαστικά το πιάνουν. Κι απ'ε τι κάνεις πια ... Από δαύτα τώρα. Το καρύδι. Δυο κι ένα το σωστό αν έχεις ... Σουσάμι, ρόιδο, μαϊντανό, σταφίδα μαύρη. Αλεύρι ξέρες. Μια φουρνιά.

Τι μένει; Μπα! Τα κεριά τρομάρα της. Με την οκά.

Και να μην είναι νοθεμένα ...

Καλά. Καλά, σωπαίνει. Αν ξαναμιλήσει! ...

... Στα τρία το σιτάρι λέει. Πάστρεμα μία και καλή. Ξενοιάζεις. Μόνο τα μάτια εικοσιτέσσερα.

Μη μείνει μέσα τίποτα. Πετράδι προπαντός, κι αντί ευχή κατάρη! ... Και τα καρύδια. Σπάσιμο, κοπάνισμα ... Τ' άλλα να σημειωθούνε στο χαρτί. Στη βιάση όλο και κάτι σου ξεφεύγει... Έγκαμα - η γνώμη της - το κάθε τι. Τ' είν' ο καιρός; Αέρας.

Ορίστε. Κυριακή, Τετάρτη, Πέμπτη. Έφτασε!

Και φτάνει. Ωρα της πράξης πια. Περισσεύανε τα λόγια. Μικροί μεγάλοι στη δουλειά τ' απομνημόνευο.

Καθάρισμα το στάρι στο τραπέζι. Με ρέγουλα. Σπυρί, σπυρί. Μην ξεστρατίζει ο νους με την κουβέντα. Γλώσσα ν' αγκλωθεθεί, δόντι να τρίζει από σαρίδι, πάει γίνηκε το ανάθεμα για τις ψυχές. Τίποτα δε βαραινεί όσο η βλαστήμια! ...

Ψέμματα πως σ' αρέσει αυτή η δουλειά. Αλλά αν μπορείςξεστόμισε το. Και μην προσέχεις όσο χρειάζεται. Οι πεθαμένοι παρακολουθούν!... Με κάθε δικίο σαν είν' έτσι Καρύδια μάλιστα. Λες όχι στο παιχνίδι; Κινηγητό επί τόπου. « ... Τέλειωσα. Δόσμου κι άλλα. Κι άλλα ... » «Μπράβο σου.

Η πρώτη! ... » Αμέ οι κλεφτές κολήνες που κι που στο στόμα, τι σου λένε;

Η λεκάνη αλφάδι. Στο ταμάμ. Μόνο σιγούρεψέ τα. Καρύδιαείν' τούτα. Τα παιδιά ... Έννοια σου ξέρουμε γιαγιά. Μεράδι των ψυχών. Δε μας ανήκουν ... Έτοιμα η μάνα για τις προσφορές αίριο ξημέρωμα. Τ' αλεύρι από ψυλή κρισάρα, και το προζύμιανάπιασμα σε κάθηκο ξεχωριστό, με το νερό μόλιςφερμένο από τη βρύση. Κι η αλλαξιά της απ' την πλύση μέσα κι όζο! ...

Μία η φροντίδα για την καθαριότητα στο καθημερινό 'ψωμί; Στις προσφορές θα βάλεις δέκα κι άλλες τόσες.

Όσο δεν παίρνει περισσότερο. Επτούτου το υφαντό τραπέζομάντηλο κι οι μπόλιες στο μπαούλο! ...

Οι πεθαμένοι μας. Μη λησμονήσουμε κανέναν.

Κι αν έχουμε από δαύτους πια λαχτάρα μας. Γράφ' τους ανάκατα, κι απ'ε τους βάνουμε με τάξη στο συχωροχάρτι ...

... Γιώργης-Μαρία. Τα πεθερικά της. Πικρή κουβέντα δεν αλλάζανε ποτέ σαράντα χρόνια. Κι ο γέρος τζαναμπέτηςΘος-σχωρέστονε. Οι πρωτινότεροι; Ούτε χούφτα χόμα πια. Μα βάλ' τους. Χρήστος-Φωτεινή ...

Οι γιοιόι της. Μαργιώ-Θανάσης. Ζαβός για τους πολλούς. Στη φαμελιά του στύλος. Η ψυχούλα του μικρού παιδιού. Δεν ήξερε απ' οχτρούς και φίλους. Κερί αναμμένο η μάνα της από κοντά. Νύχτα και ημέρα.

- Και το νουνό μου ε; Δημήτριος. Άγια ψυχή.

Σοφός κι ανοιχτοχέρης. Μ' όλη του την ανέχεια, ποτέ τα χέρια του αδειανά, βουρκώνει ο πατέρας.

- Το μάρμπα μου Νικόλα, λέει η μάνα. Μου αγόρασε τη μηχανή προικιά. Γκοτζά μου Σίγγερ!

Λεβέντης. Πώς τον χώρεσε η γης ...

- Γράψε Αναστάσης. Μ' έσωσε από το φιδοφάγωμα σ' ένα ταξίδι στη Μεσσήνια, ο παππούλης.

Πληθαίνουν οι νεκροί στην κάμαρη. Και τους γνωρίζεις δίχως κόπο. Να ο Θεωδώρακης, του παππούλη ο αδερφός, με το σημάδι από το βόλι στο μεσόφρυδο... 'ΙδιοςΑη-Γιώργης! ...

Ο Γιάννης, με το γέλιο το πλατύ, που τάζε ως και τα πετούμενα με δαύτο. Ανέμελος ως προς το κουμάντο. Κι άφηκε χρέη στη χήρα του και τα ορφανά τότε στη γρίπτη τη μεγάλη ... Ο χωρατατζής

ο Λιας, που πλάνεψε το χάρο ένα μήνα δίπλα στο προσκέφαλο! ... Κι ο Γιώργης - ο αρχάγγελος Γαβριήλ - στάχυ κι εκείνος του πολέμου ... Να η θεία Κανέλα. Κρέμονταν απ' το στόμα της μικροί μεγάλοι... Και η Αννιώ, που σπαρταρούσαν απ' τ' αστεία της και τα λιθάρια ...

Αδέρφια της γιαγιάς. Στη νειότη τους. Εξόν από τη θεία Κανέλα ...

Νάτος ο Κώστας ο μελαχρινός με το στριφτό μουστάκι. Δέκα ημερών-γαμπρός στην ξενιτιά, και τα χαμπέρια του ούτε καν σαράντα! Η Μαρία δίπλα η νιόνυφη - γραμμένη Παναγιά - που την ενίκησε ο καημός στο μήνα απάνω! ...

Η Γιαννούλα. Με το χάρισμα στα παραμύθια, και τα παιδιά μελίσσι γύρω της. Πήγε άδικα. Εξ αιτίας του γιατρού στη γέννα ...

Οι δυκατέρες της ...

Η χρυσόστομη αδερφή της μάνας η Μαρία, με τα φιλέματα για τους περαστικούς στις τσέπες της.

Τριάντα χρονώ! Απ' τη μαμή κι εκείνη ...

Εδώ η Αγγελική - όνομα και πράμμα - ο Λάμπης ο μαντατοφόρος της παρηγοριάς, η Χρύσω, ο Παναγής, ο Δήμος,

κι άλλοι κι άλλοι ... Μέχρι και η Ζάκω η μοναχή της πλάσης - αχτένιστη και κουρελού - που ξελιθάριζε όλα τα χωράφια, μ' αντίδωρο ένα ξεροκόμματο αν της τόδιαν ...

Φυσιογνωμίες, φερσίματα, λόγια ... Σε γοητεύει το π α ξ ά ξ ε ν ο της γνωριμιάς. Τους φέρνεις ως το προσκεφάλι σου και στ' όνειρο, όπου στης εκκλησίας την πόρτα, παιδιά ανυπόμονα και λιμασμένα τάχα, ζητούν απ' τις γυναίκες το μεράδι τους. «Κι εμέναθειά. Κι εμένα ...»

Παρασκευή. Και στο χωριό καπέλλο-γκρίζομπλε ο καπνός κι η άχνα. Σπίτι και φούρνος αναμμένος, φωτιά και τέτσηρη με τα «σπυριά» να βράζουν. Φτωχοί και βασταμένοι ένα σήμερα. Ημέρα των πεθαμένων!

Να φτιάχνει η μάνα προσφορές, και νάχεις χίλια μάτια να τη βλέπεις. Τόπι στα χέρια της - το μαλακόζυμάρι. Σχήματα στρογγυλά η μπακαλαβαδένια. Στο κέντρο η ξύλινη πελεκητή σφραγίδα. Τύλιγμα στοργικό στις μπόλιες, σκέπασμα με τη μπατανία από το γιούκο! Φροντίδα λες σ' ανήμποροπαδί. Και κάτι ακόμα! ...

Ρόδινες, μοσκομυριστές με το ξεφούρνισμα, θα της τ' ανταποδώσουν. Η καλύτερη θα διαλεχτεί για τον παπά, να μπει σε κρίση με τις άλλες ... Η νοικοκυρά απ' την προσφορά της ξεχωρίζει. Κι αν θες να μάθεις ποια 'ναι η πρώτη στο χωριό, ο παπάς κι η παπαδιά σου λένε ...

Η γιαγιά προσέχει τα σπυριά. Μην της ξεφύγουνε στο βράσιμο απ' το μέτρο. Αποφασίζουμε με τη μάνα το σωστό. Στραγγίσμα, κι ανακάτεμα να κρυσώσουν. Μεθάς από τη μυρωδιά των φτιαστικών. Ξέχωρα απ' το καβουρντιστό σουσάμι ... Γλύκισμα η σμίξη τους με τα σπυριά. Επιβεβαίωση τα σάλια που σε πνίγουν ...

Η κανίστρα για τη λειτουργία. Κεντίδι! Σταυρός στη μέση από σταφίδα μαύρη κι άχνη ζάχαρη.

Λουλούδια ανάμεσα με αμύγδαλο και ρόδιο Μπράβο της μάνας. Γεια στα χέρια της ...

Φίσκα «κομμάτια» το κοφίνι. Φέτα στα δυο, ευοδιαστή κι αφράτη. Δεμάτι τα κεριά. Γνήσια, κατάχλωμα. Ε κ ε ί ν ο ι στο συχωροχάρτι τους. Με τάξη πλέον. Χρήστος-Φωτεινή, Γιώργης-Μαρία ...

Καμπάνα. Οι στράτες όλες προς την εκκλησιά. Ζεστή σ' αγγίζει η άχνα της στο έμπα. «Ευλογητός ει Κύριε ...» Δάσος στα μανουάλια τα κεριά.

Τα κήθηκα με τα σπυριά μπροστά στο τέμπλοαυραδιασμένα. «Κύριε δόξα σοι ...» Μαβί, τριανταφυλλί, γαλάζιο, πράσινο του λιβανιού το νέφος ...

« ... Και υπέρ αναπαύσεως των ψυχών, Σταυρούλας, Δήμου, Αγγελή, Διαμάντος ...» Τριάντα, εβδομήντα, εκατό ... Να κι οι δικοί μας! Χρήστος Φωτεινή, Γιώργης-Μαρία ...

Ε ν τ υ Χ ι σ μ ε ν ο ! Λεν οι φλόγες των κεριών

« Παρασκευής, Γιαννούλας, Πάνου, Ευθυμίου. » Τριακόσιοι δέκα, τετρακόσιοι είκοσι, και « ... δι' ευχών των αγίων πατέρων ημών ... »

Στο «αμήν» μπλόκο στις πόρτες τα παιδιά. «σ' εμένα δώσε θειά ... Σ' εμένα ...»

Ξερακιανά, φτωχούλια, ανυπόταχτα, Στόχος το πλούσιο μερδικό. Με κάθε τρόπο. «Να στραβωθώ! Δε μου ξανάδοκες ...» «Ούτε κι εμέναθειά ...» «Κι εμένα ...». Μαντήλια, κόρφοι, τσέπες, φουσκωμένα οι τολμηροί. Οι δειλοί παρήμερα, στο κάλεσμα της τύχης ...

Στα μνήματαπροσμένουν οι αγρόνιαστοι, και τα μικρά παιδιά που είν' έξω απ' το συχωροχάρτι.

Λίγα σπυριά κι ένα κερί αναμμένο το μεράδι τους.

Το δειλινό προσθέτει μενεξέδες ...

Ομιλία και προφορά της ελληνικής γλώσσας σε κρίση

Τυχαίες επισημάνσεις λαθών!

Ο πρωτογονισμός είχε άναρθρες κραυγές για επικοινωνία, ο πολιτισμός προϋποθέτει γλώσσα. Μας τα είπαν φωνές πολλές εδώ και χρόνια. Επιπλέον, ότι κινδυνεύει η γλώσσα μας. Η γλώσσα, που είναι αποδεδειγμένα το εργαλείο του πνεύματος. Όπως σκεφτόμαστε, έτσι μιλάμε και γράφουμε. Η κάθε σκέψη προϋποθέτει μια διεργασία στους νευρώνες, προκαλεί κράτασμα που αφυπνίζει τον εγκέφαλο, και εν τέλει εκφράζεται με τη γλώσσα.

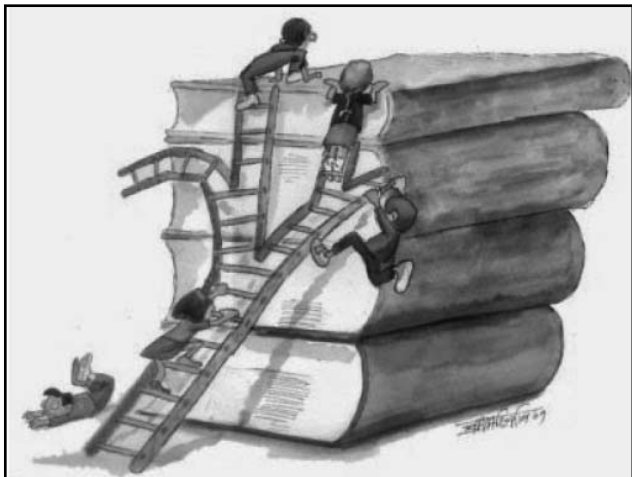
Είναι ο μέγας πλούτος, ο χειμάρρος των λέξεων που έρχονται και κουμπώνουν απόλυτα με την κάθε μας σκέψη, καθεμία για κάθε διαφορετική έννοια ώστε να μην κινδυνεύουμε ποτέ να παρεξηγηθεί τίποτε. Πολλαπλές έννοιες, επίσης, για να εκφράσουν με ακρίβεια αυτό που θέλουν. Ασθενεί όμως βαρέως η γλώσσα και υπάρχει φόβος και ανησυχία για ανήκεστο βλάβη.

Εδώ, ακόμη και οι όμορφες «εξεζητημένες» λέξεις, που τις συμπαρασύρει ο όρος λόγιες, που ενώ σπάνια πλέον εμπλουτίζουν τη γλώσσα μας, έχουν την ατυχία να χρησιμοποιούνται μερικές φορές από κάποιους εντελώς ακατάλληλα και μάλιστα να γίνονται του συρμού. Άσχετες, αταίριαστες [ή ασύστολα λανθασμένες – ουκ έστιν αριθμός τέτοιων κρουσμάτων]], απλώς να κάνουμε εντύπωση ότι τις ξέρουμε. Και έτσι, ασχημαίνονται, κατακρημνίζονται, αφού

δεν περιέχουν την έννοια που έχουν ως αποστολή. Συν τον βερμπαλισμό σε άκρατο βαθμό! Διαπράττεται δολοφονία εν ψυχρώ και χωρίς αιδώ.

Τόσες άχρηστες πληροφορίες δίνονται στο σχολείο και φοβηθήκαμε μήπως κουρασθούν τα παιδιά στο θέμα της γλώσσας. Το αποτέλεσμα, δυσκολεύονται να εκφέρουν λόγο. Γιατί είναι εν πολλοίς πια μόνο ακουστικός. Το Διαδίκτυο να μην έχει τα καλά του, αλλά οι περισσότεροι το εμπιστεύονται άκριτα, με αποτέλεσμα πολλάκις την παραπληροφόρηση και τη λάθος γνώση. Παρ' όλα αυτά, δυστυχώς, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο, ως σημείο αναφοράς, όπως ακριβώς και η τηλεόραση, απέχοντας παρασάγγας από το αληθές και το ορθόν. Μεγάλη παρέα οι ηθικοί αυτοουργοί στον φόνο! Έχει χαθεί, εν τω μεταξύ, η επαφή με τα βιβλία, και αφού η γνώση της γλώσσας μεταφέρεται στο σχολείο ως κάτι δύσκολο και στενόχωρο, πώς τα παιδιά θα δείξουν ενδιαφέρον – κανείς άλλος δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται – και θα ψάξουν για να μάθουν να μιλούν καλύτερα;

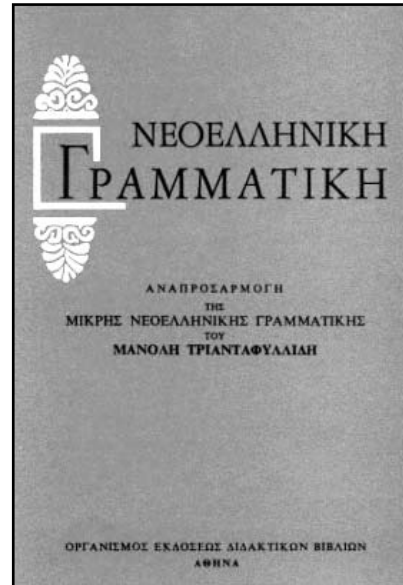
Λάθη τόσα πολλά!

Θα σταθούμε πρώτα στην προφορά και στον συλλαβισμό των λέξεων που το θεωρούμε καίριο θέμα. Από το Δημοτικό το πρώτο πράγμα που μαθαίναμε ήταν η ανάγνωση για να διαβάσουμε σωστά ώστε να μπορούμε να μιλήσουμε και σωστά. Και, έπειτα, ο συλλαβισμός, ο χωρισμός των λέξεων σε συλλαβές, ο οποίος βεβαίως γίνεται με βάση κάποιους κανόνες.

Πρωτίστως, επισημαίνουμε κάτι εντυπωσιακό. Πόσο καιρό να συμβαίνει, άραγε; Τη λάθος προφορά των λέξεων με συνεχόμενα φωνήεντα, ασχέτως αν είναι απλώς φωνήεντα, δίψηφα, δίφθογγοι ή καταχρηστικοί δίφθογγοι. Όλα γίνονται ως εκ θαύματος μια συλλαβή! Στο κοντινό παρελθόν, θυμόμαστε, ότι λοιδορούσαμε έναν πρώην πρωθυπουργό που μιλούσε για ποιό-τη-τα και την πρόφερε «ποϊό-τη-τα», ενώ και

η σάπιρα τον είχε περιποιηθεί καταλλήλως εκείνη την εποχή. Προσπάτως όμως προσέξαμε σχεδόν όλους τους ταγούς αυτής της χώρας να προφέρουν τα δύο συνεχόμενα φωνήεντα κολλημένα και να ακούγονται όλες οι λέξεις, σύνθετες ή μη, σαν να έχουν υποστεί συνίζηση, δηλαδή να προφέρονται όλα μαζί, όπως η γραμματική λέει για, π.χ., τη ρο-διά, τα παι-διά, τον Γιάν-νη.

Εξυπακούεται ότι το θέμα δεν αφορά μόνο τους πολιτικούς αλλά είναι σαν ιός που έχει μεταδοθεί ραγδαία. Παρακολουθώντας επιστημένως τα οπτικοακουστικά ΜΜΕ, μετά μείστης περιεργείας, τα οποία είναι και αυτά που ως γνωστόν δίνουν τα πρώτα δείγματα γραφής, διαπιστώσαμε να μιλούν και εκεί στην πλειονότητά τους ακριβώς με τον ίδιο τρόπο! Το σχολείο λέτε να στερεί αυτού του «θαύματος»; Έτσι, λοιπόν, αυτός ο

πολτός των φωνηέντων που ασφικτιά ακούγεται ηχητικά στην κυριολεξία σαν ένα «νιανιά». Το αφτί, δεν γίνεται, αντιδρά σε αυτή τη χασμωδία, στον βαρβαρισμό. Σε αυτή την περίπτωση, άξιον απορίας είναι ποιος μόλυβε ποιον; Μήπως λανσάρεται κάποια μόδα που πρέπει να την ακολουθήσουμε όλοι συλλήβδην; Ή μήπως αλλάξαμε μέσα στην ευκολία και αυτήν την προφορά της Ελληνικής και θα μιλάμε σαν να φτύνουμε, ή με αυτόν τον κολλώδη,

γλοιώδη (γλοιώ-δη προφέρεται πλέον) τρόπο, που αντικατοπτρίζει και τον σεβασμό που έχουμε προς τη γλώσσα μας; Είναι λογικό, και δικαιολογείται, ζούμε κρίσεις όλων των ειδών, τουλάχιστον σε αυτή τη χώρα, είναι δυνατόν η γλώσσα να βρισκόταν εκτός προσκηνίου και να έκανε τη διαφορά; Να μη γλεντήσει και αυτή την κατάντια μας συνιζόνοντας, δηλαδή σε καταβύθιση ή κατάρρευση; Ψύλλος στ' άχυρα, θα πει κανείς. Εδώ θυσιάζονται άνθρωποι και άνθρωποι στον βωμό...

Τέλος πάντων, ας ξεκινήσουμε εμείς, συνεχίζοντας το βιολί μας, παίρνοντας τους κανόνες του συλλαβισμού όσον αφορά τα φωνήεντα, που εδώ μας ενδιαφέρουν:

Πρώτος βασικός: δύο συνεχόμενα φωνήεντα συλλαβίζονται χωριστά, π.χ. α-έ-ρας, νέ-ος, Ι-ό-νι-ο.

Δεύτερος βασικός, τα δίψηφα φωνήεντα αι, ει, οι, υι, αυ, ευ, οι δίφθογγοι αι, άη, όη, όη και οι καταχρηστικές δίφθογγοι ια, ιο, οιο, ειο, υος, ιου, ανεξαρτήτως τόνου, συμπροφέρονται: π.χ., παι-δέ-α, ναύ-της, νε-ράι-δα, γάι-δα-ρος, θειά-φι, ση-δό-νι, κά-ποιος.

Προσοχή όμως, υπάρχουν περιπτώσεις (εξαρτάται από τη λέξη – αν είναι λόγια ή της δημοτικής, ελληνική ή ξένη) που αυτή η καμένη η συνίζηση μπορεί ακόμη και να αλλάξει και τη σημασία της. Παραδείγματα τρανά: Η λό-γι-α (ως επίθετο), και τα λό-για. Η ά-δει-α και τα ά-δεια (ως επίθετο), σε-νά-ρι-α, αλλά α-στέ-ρια, πρι-ό-νι, ε-λα-φρι-ά αλλά και μα-ντριά, κ.ο.κ.

Και συνεχίζουμε τον καημό μας, άλλο πάλι: Έχουμε γίνει Κολόμβοι της γλώσσας και επινοούμε επίθετα-μαργαριτάρια, και στον γραπτό και στον προφορικό λόγο, που δεν υπάρχουν σε κανένα λεξικό. Γνωρίζουμε κάποιο ρήμα και από εκεί ορμώμενοι μεγαλοσυρούμε αναίσιχυντα και ανερυθρίαστα εφευρίσκοντας νέα επίθετα-τέρατα! Υπάρχουν άπειρα παραδείγματα!

Στο ίδιο πρόγραμμά μας: καμία σωστή στίχη και κανένας χρωματισμός στο διάβασμα του γραπτού λόγου, με συνέπεια να φαίνεται η Ελληνική ως ξένη γλώσσα, ή πλήρως ακατανόητη.

Δεν υπάρχει λαός που δεν αγαπάει τη γλώσσα του, αυτήν που δημιούργησαν οι πρόγονοί του, και που από τότε έχει πορευθεί γράφοντας ο καθείς τη δική του ιστορία και παράγοντας τον δικό του πολιτισμό. Και σε εμάς τώρα, σε μια γλώσσα χιλιάδων ετών, γιατί να μη συμβαίνει το ίδιο; Δεν θα έπρεπε λίγη ευαισθητοποίηση; Από τους ανθρώπους τους ειδικούς, τους λεγόμενους πνευματικούς, ή τους ειδήμονες, τέλος πάντων, να αποδουθούν, βρε παιδί μου, σε έναν αγώνα αληθινής σωτηρίας (δεν χρειάζεται κίβλας να σηκωθούν από τους καναπέδες εφόσον νιώθουμε ότι βλάπτει την υγεία μας –εξάλλου βρίθουμε ψευδοσωτήρων) προκειμένου να μην τη δώσουμε κληρονομιά τόσο διαστρεβλωμένη. Εμείς βροτοί που θα εγκαταλείψουμε τα εγκόσμια, η γλώσσα όμως όχι. Και ας λένε μερικοί ότι η δημοτική έχει το δικαίωμα να λέγεται όπως λάχει. Δεν είναι έτσι. Η γλώσσα παρέμεινε ζωντανή γιατί τη σεβάσθηκαν και την αγάπησαν οι πάντες, από τον απλό λαό ως τους γραμματιζούμενους, και μας την παρέδωσαν, με όλη της την ποικιλία και την αφθονία φυσικά που μπολιάσθηκε συν τω χρόνω.

Επειδή, όπως το καταγράφει και ο τίτλος καταγινόμεσθε με τον προφορικό λόγο και τους «επίζηλους» ρήτορες, αφήνουμε στην άκρη τον γραπτό, που είναι ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο και εκεί επικρατεί ένα πραγματικό αλαλούμ. Γεμίσαμε επίδοξους συγγραφείς, ανεξέλεγκτους, χωρίς καν γνώση της γλώσσας, και που απευθύνονται ή πλάθουν αντιστοίχως ένα παιδαίευτο κοινό χωρίς απαιτήσεις. Είναι μάλιστα επιστήμονες με περγαμνές και δηλώνουν κάτοχοι ουκ ολίγων πτυχίων!

Map,Map.TEXNOGRAFIA

Πηγή: <http://texnografia.blogspot.gr/>

Ερευνάται η ελλιπής λειτουργία της Digea και στην Αρκαδία

Όπως έχει αναφέρει πολλές φορές το Arcadia Portal, τα προβλήματα με την DIGEA στην Αρκαδία είναι πολλά. Σε πολλές περιοχές της Βόρειας Κυνουρίας και της Γορτυνίας, μένουν για ημέρες και μήνες χωρίς αναμετάδοση.

Πολλές είναι οι καταγγελίες από πολίτες, οι οποίοι έκαναν αναφορές στην DIGEA αλλά είτε δεν λάμβαναν απάντηση, είτε τους έλεγαν ότι σύντομα θα έχουν σήμα, είτε τους παρέπεμπαν να απευθυνθούν στους δήμους, καθώς η εταιρία δεν έφερε ευθύνη.

Φαίνεται ότι ο Αναπληρωτής Υπουργός Υποδομών Χρήστος Σπύρτζης εντόπισε αρκετές παρατυπίες και μη νόμιμες ενέργειες και για τον λόγο αυτόν κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά στην Εισαγγελία Πρωτοδικών, αναφορικά με τη χορήγηση των ραδιοσυχνοτήτων στην DIGEA.

Τη μήνυση σχολίασε και ο δήμαρχος Βόρειας Κυνουρίας Παναγιώτης Μαντάς σε σελίδα κοινωνικής δικτύωσης γράφοντας:

«*Να γιατί δεν πιάνουμε κανάλια σε Άστρος, Δολιανά, Άγιο Ανδρέα, και αλλού!!!*».

Όπως αναφέρουν δημοσιεύματα, ο αναπληρωτής υπουργός κατέθεσε παράλληλα και έγγραφο τεκμηρίωσης, αναφορικά με τη λειτουργία της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Δικτύων (ΕΕΤΤ) και τον Διαγωνισμό για τη Χορήγηση Δικαιωμάτων Χρήσης Ραδιοσυχνοτήτων Επίγειας Ψηφιακής Ευρυεκπομπής στην DIGEA.

Με τη μήνυση ζητά να διαπιστωθεί αν τελέστηκαν πιθανά αδικήματα από πράξεις ή/και παραλείψεις μελών της ΕΕΤΤ, που έχουν διατελέσει και διατελούν μέλη της από τον Οκτώβριο 2012 έως σήμερα.

Σύμφωνα με ενημερωτικό σημείωμα του υπουργού, παρουσάζονται κρίσιμα ζητήματα τα οποία είναι:

- Πλημμέλειες, παραλείψεις και μη σύννομες ενέργειες των μελών της ΕΕΤΤ, αναφορικά με τη διενέργεια του διαγωνισμού με μια διαγωνιζόμενη εταιρεία.

- Ανεπίτρεπτη και μη σύννομη ουσιώδης μεταβολή των όρων δημοπράτησης, μετά την κατακύρωση υπέρ της αναδόχου (αναθεώρηση χρηματοοικονομικού μοντέλου και χρονοδιαγράμματος).

Ειδικότερα για τον Διαγωνισμό για τη Χορήγηση Δικαιωμάτων Χρήσης Ραδιοσυχνοτήτων Επίγειας Ψηφιακής Ευρυεκπομπής της DIGEA, επισημαίνεται ότι:

- Τα αρχικά προβλεπόμενα στον χάρτη συχνοτήτων 273 σημεία εκπομπής, μειώθηκαν σε 156 σημεία με περισσότερες περιοχές που έμεναν ακάλυπτες. Στη συνέχεια επιχειρήθηκε να μετακυληθεί το κόστος στην Αυτοδιοίκηση για να καλυφθούν οι γκριζες περιοχές με gap fillers. Η διαδικασία βάσει της οποίας έγινε αυτό, ποιες τελικώς μελέτες χρησιμοποιήθηκαν και ποιος έδωσε εντολή για την τροποποίησή τους, και αν ρωτήθηκε σχετικά η ΕΕΤΤ, η οποία και είχε την ευθύνη εφαρμογής του, παραμένει άγνωστη.

- Το ασφικτικό χρονοδιάγραμμα υλοποίησης της σύμβασης (130 ημέρες για την ολοκλήρωση της μετάβασης, δηλαδή 190 ημέρες για να αγοράσει και να εγκαταστήσει 7 πομπούς σε καθένα από τα 156 σημεία), χωρίς να υπάρχει δικαιολογητική ή νομιμοποιητική βάση για αυτό (εφόσον δεν επεβάλλετο τέτοια υποχρέωση από κανόνα κοινοτικού ή εθνικού δικαίου) δύνατο να υλοποιηθεί μόνο από τους υφιστάμενους παρόχους περιεχομένου, δηλαδή τα βασικά κανάλια εθνικής εμβέλειας (MEGA, ANT1, STAR, SKAI, ALPHA, MAKEΔONIA TV), γεγονός που εξ αρχής νόθευε το ανταγωνισμό και δημιουργούσε άνισες συνθήκες και διακριτική μεταχείριση. Εν συνέχεια δε, το μη σύννομο του παραδεκτού συμμετοχής της μοναδικής συμμετέχουσας στρέβλωσε τον ανταγωνισμό, διότι όχι μόνο αναθεωρήθηκε επί τα βελτίω η προσφορά της (αναθεώρηση χρηματοοικονομικού μοντέλου) αλλά ουσιαστικά διαμορφώθηκαν ουσιωδέστεροι όροι εκτέλεσης της σύμβασης, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τους όρους του διαγωνισμού.

- Αποτέλεσμα των παραπάνω ήταν να μην υπάρξει ουσιαστική πλειοδοτική διαδικασία και επαρκής και πραγματικός ανταγωνισμός, που θα απέφερε σημαντικά οικονομικά οφέλη στο Δημόσιο -και ως ήταν επόμενο, η μοναδική διαγωνιζόμενη ανακηρύχθηκε υπερθεματίστρια με εκπλειστηρίασμα των τιμών εκκίνησης της δημοπρασίας.

Πηγή: Arcadiaportal.gr

Η λέξη που αρχίζει από γκρ-

Πριν από πέντε χρόνια είχα βάλει ένα άρθρο για τη μοναδική ελληνική λέξη που αρχίζει από ζν-. Πρόκειται για τη λέξη ζνίχι, που σημαίνει σβέρκο.

Αντίθετα, λέξεις που αρχίζουν από γκρ- υπάρχουν πολλές στην ελληνική γλώσσα. Το ΛΚΝ έχει 34. Ο Μπαμπινιώτης (στην 3η έκδοση) έχει 38 λήμματα από γκρ-. Το Χρηστικό Λεξικό της Ακαδημίας, που έχει προσθέσει και μερικούς επιστημονικούς ξένους όρους, έχει 52 λέξεις από γκρ-, αν μέτρησα σωστά. Βέβαια, ίσως να μην έχει κάποια από τα λήμματα των άλλων δύο λεξικών (δεν κάθισα να κάνω αντιπαραβολή), αλλά σε κάθε περίπτωση μπορούμε να πούμε ότι στα ελληνικά λεξικά οι λέξεις από γκρ- είναι πάνω από πενήντα, από τον γκραβαρίτη ίσαμε το γκρουπούσκουλο. Η συντριπτική πλειοψηφία των λέξεων αυτών έχουν ξένη ετυμολογία: από μια γρήγορη ματιά, μόνο ο γκρεμός και (υποθέτω) ο γκραβαρίτης έχουν ελληνική ετυμολογία, αν και μερικές είναι αντιδάνεια όπως το γκράφιτι ή ο γκροτέσκος (που δεν φαίνεται και τόσο ότι ανάγεται τελικά στη λ. κρύπτη, ίσως όμως αξίζει χωριστό άρθρο).

Υπάρχουν κι άλλες λέξεις από γκρ- που δεν τις έχουν τα μεγάλα λεξικά μας, ας πούμε επειδή είναι της αργκό ή ανήκουν σε ειδική ορολογία, ή είναι δάνεια που ακόμα δεν (θεωρείται ότι) έχουν ενσωματωθεί επαρκώς στη γλώσσα μας ή που είναι εφήμεροι σχηματισμοί -για παράδειγμα, ο Γιάννης Ρίτσος έδωσε τον τίτλο Γκραγκάντα σε μια ποιητική συλλογή που κυκλοφόρησε το 1972 και η οποία, θυμάμαι, είχε ενοχλήσει τον παππού μου που δεν του άρεσε η κρουπτική μοντέρνα ποίηση.

Εφήμερος σχηματισμός ήταν και η λέξη που έχω στο μυαλό μου, που αρχίζει από γκρ- και που τα λεξικά ακόμα δεν την έχουν. Ήταν εφήμερος σχηματισμός αλλά τώρα ακούγεται συνεχώς, σε παγκόσμια κλίμακα, και δεν αποκλείεται να εξελιχτεί σε λέξη της χρονιάς. Η μόνη ένσταση για τη συμπεριληψή της στα λεξικά είναι πως κάποιοι θα τη θεωρήσουν ξένη λέξη -άλλωστε συνήθως γράφεται με το λατινικό αλφάβητο.

Λένε ότι ένα κακό δεν πρέπει να το ονοματίσεις, γιατί τότε επισπεύδεις ή προκαλείς την πραγματοποίησή του, δοξασία από την οποία προέρχονται και φράσεις όπως «Κούφια η ώρα», που εξηγείται καλύτερα αν την παραθέσουμε ολόκληρη («Κούφια η ώρα που τ' ακούει» (εννοείται, ο διάβολος ή ο πειρασμός), και η παρεμφερής λιγότερο γνωστή «Κουφό του Πονηρού τ' αυτί» -αν δηλαδή ο διάβολος ακούσει το κακό που μελετάμε, θα σπεύσει να το πραγματοποιήσει, γι' αυτό ευχόμαστε να κουφαθεί εκείνη την ώρα. Εγώ θεωρώ κακό το ενδεχόμενο που περιγράφει αυτή η λέξη, αλλά αποφάσισα, για ζόρκι ίσως, να την ονοματίσω και να της αφιερώσω το σημερινό άρθρο.

Πρόκειται, θα το καταλάβετε εδώ και πολλή ώρα, για τη λέξη γκρέξιτ, ή, αν θέλετε να δείξετε ότι ξέρετε αγγλικά grexit, λέξη που σημαίνει την έξοδο της Ελλάδας από την ευρωζώνη. Η λέξη είναι φτιαγμένη με τον τρόπο που φτιάχνουν αβέρτα

νέες λέξεις και εφημερους σχηματισμούς στα αγγλικά, με σύμφυση δυο άλλων λέξεων, από τις οποίες η μία ή και οι δύο μπορεί να είναι κομμένες (π.χ. Μερκοζί από τη Μέρκελ και τον Σαρκοζί). Το θέμα έχει πολύ ενδιαφέρον και το έχουν μελετήσει εξαντλητικά δυο επιφανείς γλωσσολόγοι μας, η Γεωργία Κατσούδα και ο Θανάσης Νάκας σε ένα βιβλίο τους, βιβλίο που το έχω και λογαριάζω κάποτε να το παρουσιάσω, αλλά όχι σήμερα.

Το grexit είναι σύμφυρμος από το Greece και το exit και τώρα που το έλεγα η λέξη βγάζει 27.400.000 ανευρέσεις στο γκουγκλ, ενώ το ελληνόγραμμα γκρέξιτ έχει πολύ λιγότερες (10.400). Με την ευκαιρία βλέπω ότι, παρόλο που κανένα από τα μεγάλα λεξικά μας δεν έχει (ακόμα) λημματογραφήσει τη λέξη, το Βικιλεξικό, με την ταχύτητα και την ευχέρεια αντίδρασης που χαρακτηρίζει τα ηλεκτρονικά μέσα, ιδίως τα βικιμέσα, έχει ήδη **καταχωρήσει τον νεολογισμό**. Κύδος.

Είπαν κάποιοι «ελληνέξοδος» και ανάλογα, αλλά δεν είναι απλό να αποδοθεί με ελληνικά δομικά στοιχεία το γκρέξιτ, και δεν έχει και πολύ νόημα. Αν θες να μεταφέρεις την ξένη λέξη grexit στα ελληνικά, η λύση είναι απλή: γράφεις «γκρέξιτ».

Πότε φτιάχτηκε ο όρος γκρέξιτ; Τυχαίνει (και είναι σπάνια τύχη) να ξέρουμε όχι μόνο πότε περίπου φτιάχτηκε, αλλά και από ποιον. Όπως με πληροφορεί το **σχετικό νήμα της Λεξιλογίας** (και ο γλωσσολογιστής του μέλλοντος θα αισθάνεται ευγνωμοσύνη για τέτοιους ιστότοπους και τέτοια άρθρα), τον όρο τον έφτιαξε τον Φεβρουάριο του 2012 ένα στέλεχος της Citigroup. (Παρεμπιπτόντως, το exit δεν έχει ελληνική ετυμολογία).

Πάνω στο πατρών του grexit φτιάχτηκαν και άλλοι όροι, τόσο με διατήρηση του πρώτου συνθετικού όσο και με διατήρηση του δεύτερου. Με πρώτο συνθετικό το Gt της Ελλάδας έχουμε όρους όπως Grecoveny, Greferen dum, εύκολους όταν η επόμενη λέξη αρχίζει από g-, λιγότερο πετυχημένους όταν αρχίζει από άλλο σύμφωνο (Grimbo, από το limbo). Με το δεύτερο συνθετικό, φτιάχτηκαν λέξεις για την έξοδο άλλων χωρών, όπως το Brexit για την έξοδο της Βρετανίας από την ΕΕ, που δεν είναι κάτι το θεωρητικό αφού επικείμενο δημοψήφισμα (ίστω κι αν κατά πάσα πιθανότητα θα βγάλει όχι στο Μπρέξιτ), ή το Frexit για την έξοδο της Γαλλίας (η Μαρίν Λεπέν ζήτησε να την αποκαλούν

MadameFrexit). Επίσης, την εβδομάδα του δημοψήφισματος, διάφορα κοράκια έγραφαν στο Φέισμπουκ για Alexit, που είναι έξυπνο και, σε εφαρμογή της αρχής της ετερογονίας των σκοπών, ενίσχυσε το ποσοστό του Όχι.

Θα προσέξατε ότι λεξιλόγησα χωρίς να αναφερθώ στην ουσία του θέματος, κάτι που, στις συνθήκες αυτές, μπορεί να χαρακτηριστεί και «**τουκανισμός**» (όρος των κοινωνικών μέσων που σατιρίζει όποιον προσέχει μια λεπτομέρεια, π.χ. το μαύρο φτέρωμα του τουκάν, αγνοώντας κάτι το οφθαλμοφανές, όπως η τεράστια μύτη του).

Θα είμαι λακωνικός. Έτσι που έχουν τα πράγματα, θεωρώ ότι το γκρέξιτ, ασύντακτο και μη προετοιμασμένο όπως αναγκαστικά θα είναι, μπορεί να αποδειχτεί καταστροφικό. «Θα έπρεπε να έχουμε προετοιμαστεί», θα μου πείτε. Δίκιο έχετε (αν και δεν είναι τόσο απλό), αλλά δεν λένε τίποτα επί του πρακτέου, διότι τη χρονομηχανή δεν την έχουμε ακόμα εφεύρει. Ωστόσο, όσα γίνονται τις τελευταίες μέρες, και ιδίως οι εξωφρενικές απαιτήσεις της σκληρής μερίδας των εταίρων, καταρρακώνουν συνεχώς και ίσως ανεπανόρθωτα την ιδέα της Ευρώπης όπως τη γνωρίσαμε ή όπως θα θέλαμε να είναι, και βέβαια η συνεχής απειλή του γκρέξιτ από τους εταίρους μας δεν αποκλείεται να ωθήσει την ελληνική πλευρά σε γκρήξη, ακόμα κι αν δεν είναι η επιλογή της. Κατά τα άλλα, περιμένω με πολύ ενδιαφέρον να ακούσω τα δικά σας σχόλια.

Γράφω βέβαια ενώ ακόμα συνεχίζεται η σύνοδος κορυφής, κι αν η νύχτα βγάζει επίσκοπο η αυγή βγάζει μητροπολίτη. Ως το πρωί, που θα διαβάσετε αυτό το άρθρο, ίσως να έχουν αλλάξει πολλά. Πάντως, όποια κι αν είναι η εξέλιξη, τη λέξη που αρχίζει από γκρ- θα την ακούμε και το επόμενο διάστημα.

ΥΓ Κι ένα μικρογλωσσικό ευτράπελο. Διαβάζω πως υπάρχει μια αμερικανική νεοσύστατη εταιρεία (σταρτάπ που λέμε ελληνικά), η οποία έχει την ατυχία να **ονομάζεται Grexit!** Διάλεξε την ονομασία αυτή από το λατινικό grex (κοπάδι) και το it, επειδή πλάσσει ένα λογισμικό που υποτίθεται ότι βοηθάει να κάνει επαφές, αλλά λίγο μετά την ίδρυση της πλάστηκε το γνωστό γκρέξιτ και η φεινή αναθέμενη της χρήσης του όρου κάνει την εταιρεία να σκέφτεται τη μετονομασία της. Μακάρι να είχαμε τα δικά τους βάσανα...

Πηγή: sarantakos.wordpress.com

Θερινά εργαστήρια δημιουργικής απασχόλησης στη Δημητσάνα

Τα σχολεία έκλεισαν και το Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης, στη Δημητσάνα, ετοιμάζεται να υποδεχτεί τους μικρούς φίλους στα θερινά εργαστήρια που οργανώνει, για ακόμη μια χρονιά, ώστε να τους απασχολήσει ευχάριστα και δημιουργικά. Τα εργαστήρια απευθύνονται σε παιδιά σχολικής ηλικίας και θα πραγματοποιηθούν σε δύο περιόδους.

Το πρώτο εργαστήριο θα γίνει στις 8, 9 και 10/7 (από τις 10:00 - 13:00) και απευθύνεται σε παιδιά ηλικίας 5 - 9 ετών. Μεταξύ άλλων, τα παιδιά θα ανακαλύψουν τα μυστικά του Μουσείου καθώς, επίσης, συγκεκριμένα εκθέματα και τις ιστορίες τους. Ακόμη, θα πειραματιστούν φτιάχνοντας κατασκευές με υλικά φιλικά προς το περιβάλλον και θα δοκιμάσουν τεχνικές θεατρικού παιχνιδιού.

Το δεύτερο εργαστήριο, που απευθύνεται σε παιδιά 6 - 12 ετών και έχει προγραμματιστεί για τις 17, 19, 20 και 21/8 (από τις 10:00 - 13:00), περιλαμβάνει μαθήματα φωτογραφίας αλλά και εκμάθηση τρόπων δημιουργίας διακοσμητικών κατασκευών με τη γιαπωνέζικη μέθοδο origami.

Τα παιδιά θα προσέρχονται στο Μουσείο και θα αποχωρούν συνοδευόμενα από γονέα ή κηδεμόνα, ο οποίος αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη συμμετοχής του παιδιού του στο θερινό εργαστήριο.

Η συμμετοχή είναι δωρεάν. Απαραίτητη η κράτηση θέσεων. Για εγγραφές και περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να επικοινωνήσετε με το Μουσείο στο τηλέφωνο 27950 31630 (καθημερινά 9:00 - 17:00).

Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης
Κεφαλάρι Αϊ-Γιάννη, 220 07 Δημητσάνα
Τηλ.: 27950 31630

«Που ήσουν πέρδικα γραμμένη»

είναι η καλύτερη μάνα για τα περδικόπουλα. Τα υπερασπίζεται με αυτοθυσία. Έχει εχθρούς άλλα όντα του ζωικού βασιλείου και τον άνθρωπο που δυσκολεύεται να την κυνηγήσει.

Η πέρδικα είναι το ποιητικότερο σύμβολο της ομορφιάς, της χαράς, της δροσιάς της γυναικάς.

100Η δημοτική παράδοση ύμνησε την πέρδικα με πληθώρα τραγουδιών και την όμορφη κοπέλα, που συχνά την ονομάζει «περδικοπερπατούσα», «περδικόστηθη», «περδικομάτα».

Σε πολλά κείμενα των δημοτικών τραγουδιών εξυμνείται της πέρδικας το καμάρι, η ομορφιά, η ανωτερότητα, η υπερηφάνεια, η εξυπνάδα, η χάρη, η αυτοθυσία και η αγάπη για τα παιδιά της και τις πιο πολλές φορές το κείμενο είναι μεταφορικό. Η αναφορά γίνεται για κάποια κοπέλα, για κάποια γυναίκα ή κάποια μάνα.

Τις αρετές της πέρδικας τις βρίσκουμε στις καθημερινές εκφράσεις του λαού μας:

«Καλώς τηνε την πέρδικα που περπατεί λεβέντικα!»

«Πέρδικα καμαρωτή μες το κάμπο περπατεί!»

«Το λένε η περδικούλα του!»

Στη δεκαετία του '50, που κατέβαιναν πολλοί κάτοικοι από τα ορεινά χωριά της Γορτυνίας, στην εύφορη Μεσσηνία για δουλειά, διαδραματίστηκε το επόμενο σχετικό μικρό περιστατικό.

Μικρή κοπέλα 14 ετών από το χωριό Σέρβου, που βρέθηκε με την οικογένεια της εκεί, πήγε για μεροκάματο στο θέρο της περιοχής. Το αφεντικό της είπε, θέλοντας να την πειράξει που ήταν και μικρή:

-Για να ιδούμε εσύ, τι πουλάκια θα πιάσεις σήμερα;

Και εκείνη του απάντησε με την περηφάνια της ορεινής της καταγωγής:

-Δεν ξέρω τι πουλιά έχετε εσείς εδώ, αλλά στο χωριό μου έχουμε πέρδικες!

Εκείνος εκνευρίστηκε ελαφρώς για τη «πληρωμένη απάντηση» της νεαρής σερβιωπούλας.

Αμέτρητα είναι τα τραγούδια που θα μπορούσαμε να αναφέρουμε. Κάναμε μια ανθολόγηση και την παρουσιάζουμε!

1.

-Που ήσουν πέρδικα γραμμένη κι ήρθες το πρωί βρεγμένη;

-Ήμουνά πέρα στα πλάγια, στις δροσιές και στα χορτάρια!

-Τι έτρωγες πέρα στα πλάγια, στις δροσιές και στα χορτάρια;

-Έτρωγα το Μάη τριφύλλι και τον Αύγουστο σταφύλι! Και τον Τριγητή ρογούλα και είμαι ροιδοκοκκινούλα!

2.

Απόψε δεν επλάγιασα πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα μου, η πέρδικα μου και σήμερα νυστάζω.

Γιατί εκουβέντιασα πολύ περδικούλα λυγερή πέρδικα, η πέρδικα μου με μια γειτόνισσα μου.

Πόχει τα μάτια σαν ελιές πέρδικα δεν μας τα λες πέρδικα μου, η πέρδικα μου τα φρύδια σαν γαϊτάνι.

Και τα σουρά της τα μαλλιά, πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα, η πέρδικα μου, σαράντα δυο πλεξούδες.

Στους ουρανούς τα διάζει, πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα, η πέρδικα μου, στους κάμπους τα τυλίγει.

Και στον αφρό της θάλασσας, πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα, η πέρδικα μου, τα λούζει τα χτενίζει.

Πόχει τα χείλια κόκκινα, πέρδικα μπερδεύτηκα πέρδικα, η πέρδικα μου, με το βερτζί βαμμένα.

Έσκυσα και τη φίλησα, πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα, η πέρδικα μου, και 'βαψαν τα δικά μου.

Με το μαντίλι τα 'σουρα, πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα, η πέρδικα μου, και 'βάψε το μαντίλι.

Σ' εννιά ποτάμια τόπλυνα, πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα, η πέρδικα μου, και τα εννιά εβάναν.

Κατέβει απτός να πει νερό, πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα, η πέρδικα μου, και 'βαψαν τα φτερά του.

Στους ουρανούς ανέβηκε, πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα, η πέρδικα μου, και 'βαψαν τα επουράνια.

Έβαψε ο ήλιος ο μισός, πέρδικα μορή πέρδικα πέρδικα, η πέρδικα μου, και το φεγγάρι ακέριο!!!

3.

Περδικούλα ημέρευα κι εκείνη αγριευότανε

Θύμωσα την έδειρα, στα βουνά την έστειλα

Στα βουνά τα πετρωτά τα μαρμαρολίθαρα

Μιαν αυγή μια Κυριακή, την αϊκό να κελαηδεί

την αϊκό να κελαηδεί, μες του εχθρού μου την αυλή

-Πέτα η περδικούλα μου κι έλα στα χερούλια μου!

Κι αν σε ξαναδείρω εγώ, σε εκκλησιά να μην εμπώ!

-Τι καλό να θυμηθώ στα χερούλια σου να ρθώ;

4.

-Μωρ' περδικούλα του Μωριά, κοσμοπερπατημένη

εφτού ψηλά που πέτεσαι και χαμπηλά αγναντεύεις

μην είδες μην αντάμωσες, τους Κολοκοτρωναίους;

-Εψές προψές τους είδαμε!

5.

Παπαδοπούλα θέριζε σ' ένα δασύ σιτάρι.

Έργο τον έργο εθέριζε, έργο δεμάτια δένει.

Και στο δεμάτι ακούμπησε και το παιδί εγεννήθη.

Και στη ποδιά της τόβαλε και πάει να το πετάξει.

Μια περδικούλα αγνάντευε από ψηλή ραχούλα .

-Μωρ' που το πας το βασηλιά, μωρ' που το πας το Ρήγα;

Που 'χω 'χω δεκοχτώ, πουλιά κανένα δεν πριέμαι.

Κι αν πέσει απτός και πάρει δυο, θα χάσω τη λαλιά μου

Και θάβρω μαύρη καναλιά, να βάψω τα φτερά μου.

Ανάθεμα που δούλευε....

συνέχεια από τη σελ. 5

Κλεισμένοσήμερα το χρέος. Πάμε. Αύριο η κανονική γιορτή τους. Ψυχοσάββατο! Πρωί η αντίμωση στην εκκλησιά. Με τα ίδια δώρα. Το παιδομάνι στις μεγάλες του χαρές. «Κι εμέναθεία... Κι εμένα...».

Φίλεμα τους γειτόνους και το φτωχολοδί απολείουργα. «Θος-σχορέστους. Ν' αξιωθείτε και του χρόνου...». Στη χάρη τους κι η αποχή από τις δουλειές που θα λαβώσουν. Βελόνα, αργαλειός, τσεκούρι, κάρφωμα...

Τρία στη σειρά τα Ψυχοσάββατα. Το τελευταίο των Αγιο-Θοδώρων, όπου μετά τη Λειτουργία χωρίζουμε. Η γιορτή των Θεοδώρων. Κι οι ζωντανοί στους ζωντανούς του λόγου η κρίση...

«Του χρόνου πάλε», της γιαγιάς ο αποχαριστισμός.

«Αμήν. Του χρόνου...».

- Θέλετε κόλυβα; Η Μαρία. Χαμογελαστή στο πένθος της.

- Μπα, συνηθίζεις;

- Από τότε που έχασα το Χρήστο να. Προτείνει το πιάτο. Μμμ, θαύμα! Μια, δυο, πέντε, κουταλιές. Ε, στάσου. Είναι κι άλλοι εδώ...

- Η Γιώτα βράζει κόλυβα. Μοσχοβολάει τσούπι, λέει ο Στέφανος.

- Συντηρεί παράδοση;

- Όχι όσο ζούσε η μάνα της. Μα τώρα...

Τώρα, ας μιλήσουν οι καρδιές. Κι ας πουν όπως εκείνες ξέρουν, αν θα κρατήσω την κληρονομιά ψυχή; κι ονειρώ, που μάζεψαν σπυρί-σπυρί, και στέριωσαν χιλιάδες και χιλιάδες χρόνια.

Η Γιώτα, η Μαρία, είπαν Ναι. Κι ακούστηκε γλυκά. Σα μελωδία.

Μαρία Παναγοπούλου

Τα Οικονομικά μας

Α/Α 1ος-2ος-3ος/2015		
Α. ΕΞΟΔΑ		
296	Ι. ΓΚΑΝΘΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ	390
297	ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	460,2
298	ΚΑΝΕΛΛΟΥ-ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	16,66
299	ΔΕΗ	22,5
300	ΟΤΕ	68
301	ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΝΓΟΡΤΥΝΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	60
302	ΔΑΛΙΑΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	100
303	Σ.ΛΑΔΙΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ (ΚΑΝΤΑΡΙ)	1360
304	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΟΥΜΠΑΡΔΙΑΣ	64
305	Ε.ΣΤΕΡΓΙΟΥ & ΣΙΑ ΟΕ +ΦΥΤΟΚΗ-ΠΟΥΡΙΚΗ ΙΛΙΟΥ	169,14
306	ΑΡΤΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ	50
307	ΔΕΗ	27,5
308	ΟΤΕ	68
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		2856
Β. ΕΞΟΔΑ		
756	ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΧΙΖΑΣ (ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥΛΙΑ)	20
660	ΘΑΝΟΣ ΣΟΥΛΕΛΕΣ	20
661	ΣΧΙΖΑΣ ΚΩΣΤΑΣ ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ	20
662	ΘΟΔΩΡΗΣ & ΓΙΩΤΑ ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ	20
663	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΥ	20
664	ΘΑΝΑΣΗΣ ΗΛ. ΣΧΙΖΑΣ	30
665	ΕΞΟΔΑ ΑΠΟ ΕΚΔΗΛΩΣΗ	1660
666	ARTHUR ΣΧΙΖΑΣ (ΕΠΙΤΑΓΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ), (ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΘΑΝΟΥ ΜΠΟΡΑ)	49,8
667	ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΑΛΦΑ)	30
668	ΡΟΥΣΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΑΛΦΑ)	50
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		1919,8
Γ. ΤΑΜΕΙΟ		
		3853,32
		1919,8
		2856
ΝΕΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ		2917,12

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ!!!!

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΗΡΕΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΔΩΡΕΕΣ ΣΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΤΡΑΠΕΖΕΣ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ (ΠΡΩΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ)

Νο 6014-040030-371

IBAN GR5001710140006014040030371

ΑΛΦΑ 151-002101-091057

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΕΡΒΑΙΩΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΠΩΣ Η ΘΥΣΙΑ ΔΥΟ ΑΣΗΜΩΝ ΗΡΑΙΑΤΩΝ ΕΣΩΣΕ ΤΟΥΣ ΝΙΚΗΤΑΡΑ ΚΑΙ ΠΛΑΠΟΥΤΑ

Του Νίκου Γ. Παπαγεωργίου*

συνέχεια από τη σελ. 3

ειδοποιηθέντες μυστικά από τους Δελιγιανναίους, που γνώριζαν τη διαταγή, έφυγαν σε άλλες επαρχίες(25). Ήλθε όμως η τελευταία ημέρα. Ο μελοούμπασης δεν ήξερε τι να κάνει. Γυρίζοντας νύχτα και ημέρα τα δάση βρήκε μπροστά του δύο αθώους Παλουμπάιους που έβοσκαν τα γελάδια τους.

ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΡΟΔΗ ΚΑΙ ΛΟΥΒΡΗ

Βρήκε μπροστά του τον Ρόδη και τον Λούβρη(26). Χωρίς διασταγή τους έκοψε τα κεφάλια για να σώσει το δικό του, τα κάρφωσε στα σπαθιά και ξεκίνησε για την Τριπολιτσά. Στου Τσιούμπη (στην παλιόστανη απέναντι από του Σέρβου), έπιασαν και τον Θεοδώρακη Τρουπή, πατέρα του αγωνιστού της Επανάστασης Βασίλη Τρουπή, τον πήραν με το μούλαρι του τη «Βλαγγούλα» για να μεταφέρει τα κεφάλια στην Τριπολιτσά. Τέσσερις ημέρες αγωνιούσαν οι λιγοστοί κάτοικοι του Σέρβου αν θα γύριζε ο Θεοδώρακης.

Χαρά μεγάλη στην Τριπολιτσά όταν έφτασαν – δήθεν – τα κεφάλια των Πλαπούτα και Νικηταρά. Τα κρέμασαν από την πόρτα του σαραγιού. Βγήκε ο Τούρκος ντελάλης και φώναξε. «Σκοτώθηκαν οι φονιάδες, πήραμε εκδίκηση». Η Τουρκική εξουσία κάλεσε τους Δελιγιάννη και Παπαλέξη να βεβαιώσουν ότι αυτά είναι τα κεφάλια των ζορμπάδων(27). Πήγαν τα είδαν. «Ναι, μοιάζουν, αυτονούν είναι, Είναι βέβαια και η ζέστη, έξι μέρες τώρα κομμένα και είναι αλλαγμένα. Όμως αυτονούν είναι του Πλαπούτα και του Νικηταρά», είπαν διπλωματικότητα. Όταν όμως απομακρύνθηκαν ψιθύρισαν μεταξύ τους: -Καμήνε Ρόδη, καμήνε Λούβρη... (28) Την ίδια στιγμή ο Πλαπούτας νοσηλεύεται στην Μονή Προδρόμου, πριν φύγει για δεύτερη φορά για τη Ζάκυνθο και ο Νικηταράς στα λημέρια του. Τα ακέφαλα πτώματα των εξιλαστήριων θυμάτων των δύο αθώων γελαδοβοσκών, του Ρόδη, και του Λούβρη, θάφτηκαν στη θέση «Κοκοροβίτσα»(29) έξω από του Παλούμπα.

ΝΑ ΤΙΜΗΘΕΙ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥΣ

Τελειώνοντας, η σημερινή σύντομη αναφορά ας θεωρηθεί ως ένα ευλαβικό μνημόσυνο γι' αυτούς τους δύο αθώους, που με τη θυσία τους έσωσαν τον στρατηγό Δημητράκη Πλαπούτα και τον τουρκοφάγο Νικηταρά. Επ' ευκαιρία γίνεται πρόταση στον Δήμο Ηραίας και πιστεύεται ότι θα υιοθετηθεί: Στην «κοκοροβίτσα», στου Παλούμπα να τοποθετηθεί μια μαρμαρίνη πλάκα που να αναφέρεται στο γεγονός, και να γίνει τόπος τιμής από τους διερχόμενους.

Βιβλιογραφία

1. Ηραϊάτες, οι κάτοικοι του Δήμου Ηραίας με έδρα του Παλούμπα, πατρίδα των Πλαπούταίων.
2. Ο Φαλέζ στον «Ραμπαγά», έτος Ε, αριθ. 41/16-9-1882.
3. Τάκης Χ. Κανδηλόρου «Γορτυνία», η ιστορία της Γορτυνίας από αρχαιότατων χρόνων μέχρι τα καθ' ημάς, 1898 σ.217.
4. Σπύρου Μελά, Ακαδημαϊκού, «ο Έρος του Μοριά», εκδ. 4^η, 1957 «Μπίρης» σ.61.
5. Αγησίλαου Τσελάλη, (άλλοτε διευθυντού βιβλιοθήκης Ανδριτσαινής) «Πλαπούτας» βιογραφία, ανέκδοτα αρχείο – απομνημονεύματα, εκδ. «Γιαννίκος» 1962 σ.137.
6. Κανέλλου Δελιγιάννη Απομνημονεύματα, εκδ.Γ.Τσουκαλά τ.16, 1957, σ.84.
7. Αγησίλαου Τσελάλη.ο.π. σ.137
8. ο.π. σ.156
9. Σέρβου-Νταραίων. Χωριό του Δήμου Ηραίας από όπου κατάγεται η γνωστή οικογένεια των αγωνιστών του 1821 Δαραίων (Νταραίων).
10. Ν.Γ.Παπαγεωργίου «Μάραθα», επετηρίδα 2002, εκδόσεις Συλλόγου Απανταχού Μαραθαίων (Βλαχόραφτη) η «Αγία Τριάς» σ.81.
11. ο.π. σ.81
12. Τάκης Χ. Κανδηλόρου «Γορτυνία» ο.π. σ.182.
13. Αγησ. Τσελάλη «Πλαπούτας» ο.π. σ.156.
14. Γ. Τερτσέτη Άπαντα, εκδ. Βαλέτα, Δήμητρης συμβάντων Ελληνικής Φυλής, Απομνημονεύματα Θ.Κολοκοτρώνη 1967 σ.82.
15. Αγησ. Τσελάλη «Πλαπούτας» ο.π. σ.105.
16. ο.π. σ.105.
17. ο.π. σ.106.
18. ο.π. σ.107.
19. Διον. Α. Κόκκινου, Ακαδημαϊκού «Η Ελληνική Επανάσταση» εκδ. «Μελίσσα» τ.2, 1967 σ.583.
20. Τάκης Χ. Κανδηλόρου «Γορτυνία» ο.π. σ.218.
21. Κανέλλου Δελιγιάννη Απομνημονεύματα, τ.16, σ.85.
22. ο.π. σ.89.
23. Τάκης Χ. Κανδηλόρου «Γορτυνία» ο.π. σ.218.
24. Κανέλλου Δελιγιάννη Απομνημονεύματα, 16, σ.169.
25. ο.π. σ.89.
26. Αγησ. Τσελάλη «Πλαπούτας» ο.π. σ.134
27. ο.π. σ.134.
28. ο.π. σ.135.
29. Γιάννη Δ. Παπαχρήστου «του Παλούμπα και οι Παλουμπάιοι» εκδ. «Φύλλα» 2000, σ.62.

*Ο ιστοριοδίφης κος Ν. Παπαγεωργίου ερευνά ιδιαίτερα την Επανάσταση του 1821. Έχει δημοσιεύσει έως τώρα, και συνεχίζει, 750 μικρές ιστορίες, οι οποίες αφορούν τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη. Είναι φίλος του Άκοβου.

Ιωάννης Μητρόπουλος
Υπηρεσίες Μετάφρασης & Τοπικής Προσαρμογής

Γλώσσες εργασίας:
Ελληνικά - Αγγλικά - Γαλλικά - Ισπανικά

www.mitropoulos-translations.gr
e-mail: mitropoulos.ioannis@gmail.com Τηλ: +30 6973698473
skype: mitropoulos.ioannis Αίαντος 12, Ίλιον - 131 22 Αθήνα

Παραδοσιακή συνταγή από την Αρκαδία

Γίδα με τραχανά και ντομάτα

Στα πλαίσια των λαογραφικών αναζητήσεων και καταγραφών αυτού του ιστολογίου προτείνω κατά διαστήματα παραδοσιακές γεύσεις. Το φαγητό που περιγράφω είναι καλοκαιρινό. Η πλέον κατάλληλη εποχή για να μαγειρέψουμε το κρέας της γίδας είναι κυρίως το καλοκαίρι γιατί τότε το ζώο δεν θηλάζει, δεν είναι σε εποχή παραγωγής γάλακτος και δεν είναι σε προχωρημένη εγκυμοσύνη. Μπορεί να μαγειρευτεί και σε άλλη εποχή του χρόνου αρκεί η γίδα να είναι στέφρα(δηλαδή να μην εγκυμονεί και να μην έχει γεννήσει). Στη πληθώρα των γεύσεων που μας κατακλύζει ας ξεχωρίσουμε κάποιες από τις παραδοσιακές συνταγές του τόπου μας και ας τις βάλουμε ξανά στη καθημερινότητα μας.

Αυτό το φαγητό το γέυτηκα στο Ελληνικό(Μουλάτσι) Γορτυνίας, σε σπíti φίλων όπου φιλοξενηθήκαμε με την παρέα μου. Το φτιάχνουν όμως και σε πολλά άλλα μέρη της επαρχίας.

Υλικά:

- 2 κιλά γίδα
- 1 ξερό κρεμμύδι μεγάλο
- 1 κουτάλα λάδι
- 3-4 ντομάτες ώριμες ψιλοκομμένες
- 2 κούπες τραχανά ξινό
- Λίγα φύλλα δυόσμου και φρουσκοουνίου
- Αλάτι, πιπέρι

Έχουμε τη γίδα σε μερίδες και την πλένουμε καλά. Κατόπιν τη βάζουμε με νερό στη κασαρόλα μέχρι να την σκεπάζει και τη τοποθετούμε στη φωτιά. Όταν αρχίζει ο βρασμός και μαζεύει το «άφρι» στην επιφάνεια ή την ξαφρίζουμε ή πετάμε αυτό το νερό και ρίχνουμε άλλο προκειμένου να βράσει. Προσέχουμε να έχει νερό αρκετό γιατί δεν θα ξαναρίξουμε στη συνέχεια. Δεν ενδέικνεται η συνεχής προσθήκη νερού γιατί εμποδίζει το κρέας να βράσει και το σκληραίνει. Επίσης δεν βάζουμε από την αρχή το αλάτι. Ρίχνουμε το ψιλοκομμένο κρεμμύδι και το λάδι. Οι γιαγιάδες μας που μαγειρεύουν στη φωτιά με ξύλα έλεγαν: Η γίδα θέλει χαμηλή φωτιά, συνεχόμενη και «αμίλητη» δηλαδή να μην ανοίγεις συνέχεια τη κασαρόλα. Η γίδα θα βράσει σε πολλές ώρες ανάλογα με την ηλικία της.

Όταν είναι σχεδόν έτοιμη προσθέτουμε τις ψιλοκομμένες ντομάτες, το αλατοπίπερο, το δυόσμο και το φρουσκοούνι(αν υπάρχει). Αν δεν θέλουμε τα κομματάκια ντομάτας τότε την κάνουμε χυμό και την προσθέτουμε. Ωποσδήποτε όμως να είναι φρέσκια ντομάτα γιατί του δίνει μοναδική νοστιμιά. Αφού βράσουν όλα αυτά μαζί, βγάζουμε το κρέας σε μια πιατέλα. Παίρνουμε το ζουμί, το γυρίζουμε σε άλλη κασαρόλα προσέχοντας να μην πέσουν τα κατκάθια όπου υπάρχουν μικρά κοκαλάκια. Αν θέλουμε το σουρώνουμε. Αν κρίνουμε ότι είναι λίγη η ποσότητα του ζουμιού προσθέτουμε νερό και το βάζουμε στη φωτιά. Όταν χοχλάζει ρίχνουμε μέσα τον τραχανά και ανακατεύουμε. Το φαγητό θα βράσει σ' ένα τέταρτο περίπου και πρέπει να είναι αραιό. Τρώγεται χλιαρό το καλοκαίρι και φυσικά πολύ ζεστό το χειμώνα. Σερβίρεται το κρέας στο πιάτο μαζί με τον τραχανά ή χωριστά.

Είναι ένα πολύ νόστιμο φαγητό από την παράδοση μας.

Πηγή: www.kokkinorachi.gr

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΣΤΡΙΚΟΣ Α. ΙΩΑΝΝΗΣ

Τιμές Χ. με οδική βοήθεια βλάβης

κυβικά	τιμές εξαμήνου
ΕΩΣ 850	82€
ΕΩΣ 1200	92€
ΕΩΣ 1495	101€
ΕΩΣ 1785	116€
ΕΩΣ 2000	120€

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΝΑ ΕΧΕΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΔΕΗ Ή ΟΤΕ ΣΤΟ ΣΕΡΒΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

ΠΕΛΟΠΙΔΑ 14 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΗΛ: 2105777772 ΦΑΞ: 210 5777773 ΚΙΝ: 694443630